

“උඩුසිසිරි”

The Buddhist

Founded 1888

Vol : CXXXVII - BE - 2561- AUG. - CE - 2017 - No. 02

ISSN-2012-6204

The Colombo - Young Men's Buddhist Association

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය

Content - පටුන

පිටකවරයේ ඡායාරූපය :

ලංකාතිලක රජමහා විහාරය

මෙවර සඟරාවේ පිටකවරය මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ උඩුනුවර පිහිටි පෞරාණික ලංකාතිලක විහාරයේ ඡායාරූපයකින් සරසා ඇත. ගම්පොළ රාජධානිය පැවති සමයේ රජ කළ හත්වැනි බුවනෙකබාහු රජතුමා විසින් 1344 දී මෙම විහාරය ඉදිකර ඇති බවට ඓතිහාසික සාක්ෂි පවතී. රජුගේ ප්‍රධාන අමාත්‍ය මුරුග දැරූ සේනාධිලංකාර සෙනෙවිතුමා වෙත මේ කාර්යය පවරා තිබූ අතර සත්පති රාජරී නැමැති දකුණු ඉන්දියානු ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පියා විසින් පොළොන්නරු යුගයේ ශ්‍රී ලාංකික ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පයේ ආභාසය ලබාගෙන මෙහි ඉදිකිරීම් කටයුතු කර ඇති බව මහාවාරිය පරණවිතාන ඉතිහාස පවසයි.

අධි අසුවක උසට තට්ටු 4 කින් යුක්තව මුල් ඉදිකිරීම් කර ඇති නමුත් දැනට ඉතිරිව ඇත්තේ තට්ටු තුනක් පමණකි. පන්හත්ගල නැමති විශාල ගල් පර්වතයක් මස්තකයෙහි මෙම විහාරස්ථානය ඉදිකර ඇත. ගම්පොළ රාජධානි සමයේ බුදුරජාණන්වහන්සේට මෙන්ම දෙවිවරුන්ටත් වන්දනා මාන කිරීමට දේවාල ද ඉදිකරන ලද බවට මේ සටහනේ ප්‍රබල සාක්ෂි ඇත. විශ්ණු, සමන්, විභීෂණ, ගණපති, ස්කන්ධකුමාර සහ කුමාර බණ්ඩාර යන දෙවිවරුන් උදෙසා පුද පූජා පැවැත්වීමට මෙහි ඉඩ ප්‍රස්ථා සලසා තිබූ බව පෙනේ.

14 සියවසේ ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පයට අයත් ගාන්ධර්ව සහ ගජලක්ෂ්මී කලාවන් උපයෝගී කරගෙන නිර්මාණය කරන ලද මෙම විහාරය මධ්‍යම පළාතේ ජාතික උරුමයක් මෙන්ම පුරාවිද්‍යා සංරක්ෂණයකි.

Cover : Lankathilaka Rajamaha Viharaya

කංවුක නිර්මාණය : කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ උප සභාපති හා ද බුබ්සිටි සඟරාවේ සහකාර සංස්කාරක

Cover Design : Kusumabandu Samarawickrama Colombo YMBA Vice President & Assistant Editor The Buddhist Magazine, YMBA Colombo

Page

අවිද්‍යාව පිටුදකිමු - සුනිල් එස්. සිරිසේන - ප්‍රධාන සංස්කාරක	01
මහනුවර දළදා පෙරහැර - ආචාර්ය කලාතුෂණ සිරි නිස්සංක පෙරේරා	02
ශ්‍රීමත් ඩී.බී.ජයතිලක මැතිතුමා 1868 - 1944 - කොටහේනේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි	06
උතුම් පින - කලාතුෂණ පැල්පිටි උනගවර්ධන	09
පස්වග මහණුන්ගේ ධර්මදූත සේවාව - පූජ්‍ය ශාස්ත්‍රපති බෝදාගම ශීලවිමල හිමි	10
බුදුවීම උදෙසා කළ අප්‍රතිහත ධෛර්ය - ආචාර්ය ගලගෙදර රතනවංශ හිමි	13
කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති	15
LET US OVERCOME IGNORANCE - Sunil S. Sirisena - Editor-in-Chief	17
Is Ariya Attangika Magga Advanced Ethics ? Ven. Dr. Wadinagala Pannaloka Thero	18
Liberating Prayer Praise to Budhda Shakyamuni	21
DISPOSAL OF REDUNDANT BOOKS AT	
THE SIR BARON JAYATILAKA MEMORIAL LIBRARY	22
The Scholar Monk Venerable Rajaguru Waskaduwe Sri Subhuthi (1835 to 1917) - Justice Ranjit N.M. Dheeraratne	23
Three Distinctive Features Inherent in Buddhism - K.H.J. Wijayadasa	25
Events of the YMBA	28
OVERCOMING CONCEIT - Gamini R de Silva	30
YMBA News	32

President - Mr.Sumedha Amerasinghe
Vice Presidents - Deshabandhu Tilak de Zoysa, Mr. Maddumage Ariyaratne, Mr. Kusumabandu Samarawickrama , Mr. Mahesh Mallawaratchie, Mr. Nalin J Abeysekera
Hony. Gen.Secretary - Mr. Mahendra Jayasekera
Hony.Treasurer - Mr. Prasantha Abeykoon

Address - Colombo YMBA, No 70 , D.S. Senanayake Mawatha, Colombo 8, Srilanka.

Phone +9411-2695598 +9411-2682397 +9411-2695786 +9411-2682398 +9411-2698083
Fax +9411-2682397
Web site www.ymba-colombo.org
Email ymbacolombo@sltnet.lk
Facebook www.facebook.com/ymba.org

Design & Layout by ANCL Publication Dept.
Printed by ANCL, No.35, Lakehouse, Colombo 10.

“ද බුද්ධිසීරී”

The Buddhist

ආරම්භය 1888

ප්‍රධාන සංස්කාරක - සුනිල් එස්. සිරිසේන
සංස්කාරක (සිංහල) - පියදස වත්තේගම
සහකාර සංස්කාරක - කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කලාපය - CXXXVII

බුද්ධි වර්ෂ 2561

අංක - 02

ක්‍රි.ව - 2017

අගෝස්තු

ප්‍රසූතිය දිනෙක ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් බලවත් සංවේගයෙන් යුතුව පුවත් පතකට ලියා තිබූ ලිපියක් කියවීමට මට අවස්ථාව ලැබිණි. උන්වහන්සේ සඳහන් කර තිබුණේ 2017 ජුනි 8 දාට යේදී තිබුණු පොසොන් පුර පසළොස්වක පොහෝ දිනය සඳහා අනුරාධපුර ශුද්ධ භූමියට මෙන් ම කතරගම කිරිවෙහෙරට ද වෙනදා පැමිණෙන බැතිමතුන්ගෙන් සෑහෙන ප්‍රමාණයක් නොපැමිණි බවයි. ඊට හේතු පාදක වී ඇත්තේ ලංකාවේ සුප්‍රකට දෛවඥයින් කිහිප දෙනෙකු විසින් ජුනි 8, 9 දිනයන් බෙහෙවින් අපල ගෙන දෙන අසුභදායක දිනයන් බැවින් ඒ දිනවල ගමන් බිමන්වල නොයෙදෙන ලෙසට ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටීමයි. බහුතරයක් බෞද්ධයන් ජීවත්වන රටක මේ ශෝචනීය තත්ත්වය පිළිබඳව ස්වාමීන් වහන්සේ තුළ ඇතිවූ කම්පනය ඒ ලිපිය පුරාම උන්වහන්සේ විසින් සඳහන් කරනු ලැබ තිබිණි.

යම් සමාජයක් පිරිහෙන විට මුලින්ම නැතිවන්නේ ජනතාවගේ ආත්ම ශක්තියයි. තම ආගම කෙරෙහි වූ විශ්වාසය හීනවූ කල කවර හෝ ආකාරයක කුමන හෝ බලවේගයක් ඇතැයි සිතා එහි ඇලී ගැලී ජීවත්වීමට එම සමාජය පෙළඹේ. පෙර කවරදාකවත් නොතිබූ අයුරින් අවිද්‍යාත්මක බලවේගවල පිහිට පනන බහුතරයක් බෞද්ධයන් සිටින රටක් බවට මේ වන විට අප රට පත්වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට ඇත.

උදසන පිරිත්, ධර්ම දේශනා වැනි ආකර්මණීය බොදු පිළිවෙත්වලින් ඇරඹෙන සියලු ම රූපවාහිනී සහ FM නාලිකා ඉන් පසුව ලග්න පලාපල කියන්නට පටන් ගනී. ඒවාට සවන්දී රැකියාවට යන්නට, ගෙදර දෙර වැඩ කරන්නට හෝ පාසැල් යන්නට සුදානම් වන සියලුම දෙනා දෛනික කටයුතු අරඹන්නේ අවුල් වූ මනසකිනි.

විශේෂයෙන් සති අන්ත පුවත්පත්වල පිටු පුරා ග්‍රහ බලපෑම් ගැන තොරතෝචියක් නැතිව තොරතුරු ලියා වේ. මේවා කියවන, විශ්වාස කරන පාඨකයන්ගේ පෘතෝජන මනස විකෘති වීම අරුමයක් නොවේ. විභාගයට සුදානම් වන දරුවෙකුට ගෙදරින්

කතුවැකිය

අවිද්‍යාව පිටුදකිමු

පිටත්වීමට පමණක් නොව ඒ ඒ විෂයයන්ට අදාළ වන පරිදි වෙන වෙනම නැකැත් සාදා දෙන බව ද මම පුවත් පත්වලින් දැක ඇත්තෙමි. එය අරුමයක් නොවේ. රට පාලනය කරන දේශපාලනඥයින් සියලු වැඩ අරඹන්නේත්, මැතිවරණ පවත්වන්නේත් දෛවඥයන් විසින් සකස් කර දෙනු ලබන වේලාවන්ට අනුව ය. ජය පරාජය කෙසේ වෙතත් ඒ සියලු දේ සඳහා පසුව හේතු දක්වන්නට ඔවුන්ට හැකියාව ඇත.

මේ සියලු තත්ත්වයන් යටතේ වුව ද අපි බෞද්ධ රටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පිළිපදින බෞද්ධයෝ වෙමු. බුද්ධෝත්පාද කාලයක ජීවත්වන ගිහියන් තම ජීවිත කාලය තුළ සෝතාපන්න වීමටත් උත්සාහ කළ යුතු බව බුදු බවේ සඳහන් ය. ඒ සඳහා ප්‍රධාන බාධකයක් වූ සංයෝජන අතුරින් සක්කාය දිවයි, විචිකිච්චා, සීලබ්බත පරාමාස ප්‍රධාන වන බව ශ්‍රී සද්ධර්මයට සවන් දෙන්නෝ දනිති. තමාට බාහිර බලවේගවල පිහිට ලැබේ යයි සිතා ඒවා පසුපසම යමින් ඒවායේ ඇලී ගැලී සිටින බෞද්ධයන්ගේ නිවන් මග අනුරාලන සීලබ්බත පරාමාසයක් තවත් තිබේ ද? මෙය ශෝචනීය තත්ත්වයකි.

මේ තත්ත්වය හොඳින් තේරුම් බෙරුම් කර නිර්මල බුද්ධ ධර්මය ව්‍යාප්ත කරලීමට කටයුතු කරන විශිෂ්ට ධර්මඥනයෙන් යුක්ත වූ විද්වත් ස්වාමීන් වහන්සේලා ද, උන්වහන්සේලාගේ සරණ පනන ධර්ම සාකච්ඡා පවත්වන, නිරන්තර ශ්‍රී සද්ධර්මය පිළිබඳ කරුණු ඉගෙනගන්නා බොදු තරුණ පිරිසක් ද අප රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවල සිටින බවට තොරතුරු අනාවරණය වෙමින් පවතී. මව පියා බෞද්ධයන් වූ නිසා ම උප්පන්න සහතිකයෙන් බෞද්ධයන් වී

සිටින අපට මෙය හොඳ පණිවුඩයකි. මේ තරුණ පිරිස උකටලී බෞද්ධ සමාජයට යම් ආකාරයක ධනාත්මක බලපෑමක් තුදුරේම ඇති කරණු ඇත.

බුදුන් වහන්සේ නිවන් අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා අප්‍රතිහත ධෛර්යයකින් යුතුව කටයුතු කළහ. මුලින් උන්වහන්සේ එවකට ඉන්දියාවේ සිටි සියලු ශාස්තෘවරුන්ගේ ඉගැන්වීම් අවබෝධ කර ගත් සේක. එනමුත් ඒ කිසිදු ශාස්තෘවරයෙකුට නිර්වාණ සම්පත්තිය අවබෝධ කර ගැනීමේ හැකියාව තිබුණේ නැත. තමා විසින් ම මෙය අවබෝධ කරගත යුතු යැයි අධිෂ්ඨාන කර ගත් උන්වහන්සේ සියලු සත්වයාගේ සිත සුව පිණිස වෙර වැයමින් වතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ කරගන්නා පමණක් නොව එය ලෝ වැසියන්ගේ යහපත උදෙසා දේශනා කර වදාළහ. වසර 2600 ක් තිස්සේ කට වචනයෙන්, ග්‍රන්ථාරූඪ කිරීමෙන් යම් යම් අඩුපාඩු සහිතව හෝ ශ්‍රී සද්ධර්මය නොනැසී පවතී. අප බෞද්ධයන් වශයෙන් කළ යුත්තේ ලෞකික අවශ්‍යතා සඳහා බුදුන් සරණ යෑම නොව, උන්වහන්සේගේ අති ශ්‍රේෂ්ඨ ධර්මය අවබෝධ කර ගැනීමයි.

මේ වන විටත් අන්තර්ජාලය ඔස්සේ ධර්ම දේශනා, ධර්ම සාකච්ඡා ලෝකය පුරා විශාල වශයෙන් ව්‍යාප්ත වෙමින් පවතී. මේවා පරිශීලනය කරන්නන් ද දිනෙන් දින ඉහළ යයි. විශේෂයෙන් තරුණ කොටස මේ පිළිබඳ දැඩි උනන්දුවකින් කටයුතු කරන බව පෙනේ.

සැබෑ බෞද්ධයන් වශයෙන් අප විසින් කළ යුත්තේ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කර වදාළ ශ්‍රී සද්ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමටත්, නිවන් සම්පත් සාක්ෂාත් කර ගැනීමේ උතුම් මාභියට අවතීරණය වීම සඳහා ලැබී තිබෙන මනුසත්භාවය යොදා ගනිමින් කටයුතු සම්පාදනය කරවීමත්ය. එවිට වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම මේ රට ධර්මද්වීපයක් වනු නොඅනුමානය ය.

ඔබ සැමට තොරුවන් සරණයි

සුනිල් එස්. සිරිසේන
ප්‍රධාන සංස්කාරක

මහනුවර දළදා පෙරහැර

හිටපු සංස්කෘතික සහකාර අධ්‍යක්ෂ ආචාර්ය කලාතුෂණ සිරි නිස්සංක පෙරේරා

මහනුවර දළදා මාලිගය හා සබැඳි ඇසළ පෙරහැර බොහෝ විට පැවැත්වෙන්නේ අගෝස්තු මාසයේයි. ඇතැම් විට ජූලි මාසයෙහි ආරම්භ වී මාසය තුළදී ම අවසන් වේ.

(සුමංගල ශබ්ද කෝෂය : 1963, 601) පෙන්වා දෙන පරිදි “පෙරහැර” යනු වරප්‍රසාදය, උදරත්වය යන අර්ථ ඉන් ගම්‍ය වන අතර ද්විජ, කලස් ආදී භාණ්ඩ පිරිවර යන අර්ථයන් ඉදිරිපත් කරනු පිණිස පැරණි සිංහල ප්‍රකරණයන්හි යෙදී

ඇති බව සඳහන් වේ. එමෙන්ම පූජනීය උතුමකු හෝ වස්තුවක් සඳහා කෙරෙන පූජාවක් වශයෙන්ද අර්ථ නිරූපණය කළ හැක. කොඩි සේසත් රැගෙන නැට්ටුවන් ඇතුන් ආදීන් පෙළට ගොස් විදි සංචාරය කරවීම, පෙරහැර යනුවෙන් පැවැත්වූ පූජා විධියයි. සංස්කෘතිය හා සමාජය අතර හැම විටම සහ සම්බන්ධතාවක් පෙන්වුම් කරයි. ඒ ඒ සමාජයට ආවේණික වූ සංස්කෘතික රටාවන්, සාරධර්ම අදහස් උදහස් දක්නට ලැබේ. දේශීය හෝ කලාපීය වශයෙන් සමාජයක බිහිවී පවත්නා සංස්කෘතික හර පද්ධතීන් නව සංස්කෘතික අංග සමඟ සම්මිශ්‍රණය විය හැකි වුවත්, එහි මුල් ස්වරූපය වෙනස් වන්නේ කලාතුරකිනි. දළදා පෙරහැර ගැන

අප සාකච්ඡා කිරීමේ දී, එහි මූලික ගුණාංග තවමත් සුරැකිව පවතින බව ප්‍රකටව පෙනේ. (මහාවංසය, 1959.7.72) දන්ත ධාතූන් වහන්සේ ක්‍රි.ව.4 සියවසදී මෙරටට වැඩම කරවීමෙන් පසු එහි පූජනීයත්වය ජනතාවට ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා පෙරහැර පැවැත්වීමට පුරුදු වූ බව නිගමනය කළ හැකිය. භාරතයේ ධර්මාශෝක රජතුමා ද සර්වඥ ධාතූන් වෙනුවෙන් ක්‍රි.පූ. 3 දී පෙරහැර පැවැත් වූ බව එතුමාගේ ලෙන් ලිපිවලින් ප්‍රකට වේ. පාඨලීපුත්‍ර, ඉසිපතන, සාංචි, කුසිනාරා යන ස්ථානයන්හි දළදාව මුල්කොට ගෙන දළදා පෙරහැර ඇසළ මාසයෙහි පවත්වා ඇති බව පෙනේ.

(විමලානන්ද තෙන්නකෝන්, 1964 පුරාවිද්‍යාව හා ඉතිහාසය, කොළඹ)

දළදාව ගැන කතා කරන විට අප සිත්වල නිතැතින්ම ඇදී යන්නේ හේමමාලා - දන්ත යන කුමර - කුමරියන්ය. හේමමාලා රජකුමරිය හා දන්ත රජකුමරා දඹදිව ජනනාථයෙන් දළදා වහන්සේ ඉතා සුරක්ෂිතව වැඩම කරවාගෙන බ්‍රාහ්මණ වෙස්ගෙන අප්‍රකටව සිංහල දේශයට පැමිණියේ ක්‍රි.ව. 301 - 328 කිත්සිරි මේඝවර්ණ රාජ්‍ය සමයේදී ය.

මෙහි දී ලක්රජ කීර්ති ශ්‍රී මේඝ වර්ණ ඇතුළු මැති ඇමතිවරුන්ද, අභයගිරි පාර්ශවීය භික්ෂූන් වහන්සේලා ද දළද වහන්සේ මහත් භක්තියෙන් පිළිගෙන රජමාලිගය කරා වැඩම කරවා වජ්‍රමය කරඬුවක තැන්පත් කොට අනතුරුව අනුරාධපුර රාජකීය උද්‍යානයෙහි අලුතින් ඉදිකැරැවුණු “ධම්ම වක්ක මන්දිර” යෙහි වඩා තිදවිය. ඉක්බිතිව රජකුමා, ලංකා රාජ්‍ය දළදා වහන්සේට පුද කරවනු ලැබුවේය. මෙතැන් පටන් දළද වහන්සේ ලංකා රාජ්‍යයෙහි රාජ්‍යත්වය සඳහා ඉවහල් වන්නා වූ රාජ්‍ය සංකේතයක් බවට ද පත්විය. දළදවේ භාරකාරත්වය ඉසිලීම, ඒ වෙනුවෙන් ආගමානුකූලව වාරිතුව-වත් පිළිවෙත් පැවැත්වීම, සෑම රජෙකුගේම වගකීමක් බවට ද පත්විය. දළද වහන්සේ රාජධානියෙහි වැඩ සිටීම, ජීවමාන, බුදුන් වහන්සේ වැඩ සිටීමක් ලෙස සලකා,

බොදුනුවන් අතර ගෞරවය භක්තිය දැඩිලෙස වර්ධනය වීමට ද, හේතුවිය. දළද වහන්සේ වැඩම කරවා ගෙන ආ පිරිස අනුරාධපුර මේඝගිරි විහාරයෙහි ලැගුම් ගත්හ.

අනුරාධපුර යුගයෙන් පසු පොළොන්නරු, යාපහුව, කුරුණෑගල, ගම්පල, කෝට්ටේ ආදී වශයෙන් පැවති සියලු රාජධානීන්හිදීත් දළදා වහන්සේට අප්‍රමාණ ගෞරවයක් හිමි විය.

ලංකාවේ මුහුදුබඩ පළාත් විවිධ පරසතුරු උවදුරුවලට මුහුණපෑමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, මහනුවර සංකඩගල රමණිය පරිසරයෙහි දළද මන්දිරයක් පළමුවරට ඉදිකරනු ලැබුවේ ක්‍රි.ව. 1592 දී “දන්තරේ සටනින්” පෘතුගීසීන්ට අන්ත පරාජයක් ළඟා කර වූ, දේශනිතෙමී පළමුවන විමලධර්මසූරිය (ක්‍රි.ව. 1598 - 1904) රජතුමන් විසිනි. එතැන් සිට විමලධර්මසූරිය රජු දළද වහන්සේගේත් බෞද්ධයන්ගේත් පාලකයා මෙන්ම ආරක්ෂකයා ද වූ අතර දළද වහන්සේ රජකම තහවුරු කරන සංකේතයක් බවට ද මෙකල පත්ව තිබිණ.

ඉන්දියාවෙන් ලංකාවට වැඩම කළ දළදව, ආරම්භයේ පටන්ම සංඝාරාමයක භික්ෂූන් වහන්සේලාට භාර නොදී - රජ මාලිගයට සම්බන්ධ මැදුරක තැන්පත් කර තිබූ බව ප්‍රකටව පෙනේ. පොළොන්නරු

යුගයේ 1 වන විජයබාහු, මහා පරාක්‍රමබාහු, නිශ්ශංකමල්ල ආදී රජුන්ගේ කාලයේදීත් දළද පෙරහැර පවත්වා ඇත. දඹදෙණි යුගයේ දී රජු දළද මැදුරක් තනවා, දළද පෙරහැර පැවැත් වූ බව “දඹදෙනි අස්නෙන්” 1971.8 ප්‍රකට වේ. IV පරාක්‍රමබාහු රජු කුරුණෑගල දළද පෙරහැර පැවැත් වූ බව “දළදා සිරිත” 1949-50.52 සඳහන් වේ. 6 වන පරාක්‍රමබාහු දවස කෝට්ටේ තෙමහල් දළද මාලිගාවෙහි දළදව වැඩ සිටි අතර දළද පෙරහර ද පවත්වා ඇත. (සැලලිහිණි සන්දේශය).

මහනුවර ඇසළ පෙරහැර (දළද පෙරහැර) ගැන ජෝන් ඩේවි, රොබට් නොක්ස් ආදීන්ගේ වාර්තාවන්හි තොරතුරු සඳහන් වේ. මහනුවර වාර්ෂික දළද පෙරහැර - මහනුවර යුගයේ අවසාන භාගයේ රජවරුන් කීපදෙනෙකුගේ කාලයේ පටන් වඩාත් දියුණු අන්දමින් පැවති බවට සාධක තිබේ.

මෙලෙස පැවති දළද පෙරහැර කලාත්මක බවින් වර්ධනය වීමට එක් හේතුවක් වශයෙන් මා දකින්නේ පෙරහැර ආරම්භ කරන මුලස්ථානය වූ - දළද මාලිගය වාස්තු විද්‍යා - කැටයම් කලා, චිත්‍ර කලා, මුර්ති කලා ඇතුළු විවිධ කලාත්මක අංග නිර්මාණයහි සෞන්දර්යාත්මක පරිපූර්ණ භාවයට පත් වූ ස්ථානයක් වීමද ඉවහල් වන්නට ඇති බවයි.

මහනුවර අවසාන රජවරු තිදෙනෙකුගේ පමණ කාලයේ සිට දළදා මාලිගාවත්, එම පරිශ්‍රය විසිර පැවති සංකීර්ණය කලාත්මක බවින් ඉතා උසස් තලයකට පියවරෙන් පියවර පත්වූයේ දේවේන්ද්‍ර මූලාචාර්ය නම් වූ කලාකරුවාණන්ගේ පරිපූර්ණ ආභාෂය රජවරුන් වෙත නොඅඩුව ලැබීම නිසා වන්නට ද ඇත. දෙවරගම්පල සිල්වත් තැන නම් වූ අනෙකුත් ප්‍රවීණයන්ගේ අනුග්‍රහය ද මූලාචාර්යතුමා වෙත ලැබිණ. දළදා මැදුර පරිපූර්ණ කාලාගාරයක් වූ අතර - දළදාව වැඩ සිටින කාමරය බිත්ති ස්වර්ණ ලෝහ කැටයම්වලින් සම්පූර්ණ විය. මහනුවර මඟුල් මඩුව පත්තිරිප්පුව, අසල දිය අගල, බෝගම්බර කිරිමුහුදු වලාකුළු - බැම්ම යන නිර්මාණ ද දළදා පෙරහැර මාර්ගය කලා සිතිවිලි රසයෙන් බබල වන්නේය.

දළදා පෙරහැර මාලිගාවෙන් පිටතට පියවරෙන් පියවර ගමන් කරලීමට පෙරාතුව නැකැත්කරුවන්ගේ උපදෙස් පරිදි කප් සිටුවීම ද, සිඳු කෙරිණ. පෙරහැර පැවැත්වීමේ කාර්යයේ දී “කුඹුල් පෙරහැර” නමින් දේවාභාරණ ගෙනෙන “දේවාල පෙරහැර ද” අනතුරුව “රන්දෝලි පෙරහැර” පවත්වන්නේ දළදා කරඬුවේ අනුරුවක් ගෙනයාම සඳහාය. මෙලෙස පෙරහැර සන්ධානයේ කටයුතුවල දී මූලකත්වය දරනු ලබන්නේ දියවඩන නිලමේවරයායි.

මහනුවර දළදා පෙරහැර වීථි සංචාරය කරමින් ගමන් ආරම්භ කරලීමට පෙරාතුව ඒ බව මඟ දෙපස රැඳී සිටිමින් බලා සිටින දෙස් - විදෙස් දහස් සංඛ්‍යාත ජනතාව දැනුවත් වන්නේ කසකරුවන් ඇත සිටිම පෙරහැර ගමන් මාර්ගයේ දුව පැන කඩසරව ඇවිදීමින් “වටස් - පටස්” යන ශබ්දය නංවමින් කස ගසන හඬ ඇසීමෙනි.

කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජු දවස දී රජතුමා බුදුසමයට මෙන්ම නින්දා සමයට ද හක්වන්නේ වීම නිසා මහනුවර දළදා පෙරහැරට ප්‍රථම වරට නාථ - විෂ්ණු - කතරගම හා පත්තිනි ආදී දේවාල මුල් කොටගත්

කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජු දවස දී රජතුමා බුදුසමයට මෙන්ම නින්දා සමයට ද හක්වන්නේ වීම නිසා මහනුවර දළදා පෙරහැරට ප්‍රථම වරට නාථ - විෂ්ණු - කතරගම හා පත්තිනි ආදී දේවාල මුල් කොටගත් පෙරහැරවල් ද එකතු වන්නේය. විවිධ ආහරණ හා අගනා සඵලවලින් ද දිලිසෙන, දළ හස්තියා, මංගල හස්තියා දළදා කරඬුව උසුලා සිටිමින් - සුදු පාවඩ මත අභිමානවත්ව සෙමින් පියවර තබමින් ගමන් කරන අතර දෙපස සිටින එවන් ඇතුන් දෙදෙනා ද තම නායකයා අනුගමනය කරනු දක්නා ලැබේ. ඒ අසලින් නික්මුණු වහන්සේලා පිරිසක්, සැරසු රථයෙහි පිරිත් මණ්ඩපයක් බඳු ආවරණයේ අසුන්ගෙන සිටිමින් පිරිත් සුනු දේශනා කරන අතරම “පිරිත් පැන්” කරඬුව දෙසට ඉසින ආකාරයක් ද දිස්වේ.

පෙරහැරවල් ද එකතු වන්නේය. විවිධ ආහරණ හා අගනා සඵලවලින් ද දිලිසෙන, දළ හස්තියා, මංගල හස්තියා දළදා කරඬුව උසුලා සිටිමින් - සුදු පාවඩ මත අභිමානවත්ව සෙමින් පියවර තබමින් ගමන් කරන අතර දෙපස සිටින එවන් ඇතුන් දෙදෙනා ද තම නායකයා අනුගමනය කරනු දක්නා ලැබේ. ඒ අසලින් නික්මුණු වහන්සේලා පිරිසක්, සැරසු රථයෙහි පිරිත් මණ්ඩපයක් බඳු ආවරණයේ අසුන්ගෙන සිටිමින් පිරිත් සුනු දේශනා කරන අතරම “පිරිත් පැන්” කරඬුව දෙසට ඉසින ආකාරයක් ද දිස්වේ.

කරඬුව සමඟින් අභිමානවත් ලෙස හස්ති රාජයා සහිත පිරිස ගමන් ගන්නා විට, එයට නුදුරින් දක්නට ලැබෙන්නේ මනා පෞරුෂයෙන් හා විශිෂ්ට කුසලතාවන්ගෙන් පිරි වෙස්නැටුම් කණ්ඩායමක විශිෂ්ට රංගනයකි. උඩරට වෙස් නැටුම් අප දේශයට අවේණික වූ නැටුම් විශේෂයකි. නැටුම් අතර සඵපාලිය, වඩිගපටුන, තෙල්මේ,

තාලම්පට නැටුම්, රබන් කරකැවීම (කෝටුවක් අහස උඩට යවා ඒ මත රබන් කර කැවීම), අත් රබන් සෙල්ලම්, සවරං නැටුම, හේවිසි වාදන, ලී කෙලි නැටුම, කාවඩි නැටුම, මොනර නැටුම, බොරු කකුල් නැටුම, වැදි නැටුම හා තවත් නිර්මාණ රැසක් අප හට දක්නට ලැබෙනු ඇත. දළදා පෙරහැර නැරඹීමේ දී කාන්තාවන්, තරුණ ශිෂ්‍යාවන් ළමයින් සහභාගි කරවාගෙන තිබෙන නැටුම් අංග පත්තිනි දේවාල පෙරහැර නැටුම් කණ්ඩායමේ දක්නට ලැබේ. කතරගම දේවාල පෙරහැර නැටුම් කණ්ඩායමෙහි ඇතැම් විට කාවඩි නැටුම්වලට පිල් විදහාගෙන මොනරුන් රගන විලාසයෙන් තරුණ ළඳුන් මොනර පිල්වලින් සැකසුණු ඇඳුම්වලින් සැරසී කරන රංගන විලාසයන් ද නැරඹිය හැක.

රජු සමඟින් පෙරහැරෙහි රටේ මහත්වරුන්, රඳලවරුන් නිලමේවරුන්, විදනේවරු ඇතුළු ප්‍රභූන් ගමන් කිරීම මගින් සමාජයේ කුල විෂමතා ප්‍රකාශ වන්නේය. පෙරහැරෙහි දිස්ත්‍රික් ප්‍රදේශ හා බුදුසමයට සම්බන්ධ කොඩි, මුරායුධ සංකේත පෙරහැරේ දක්නට ලැබිණ. දිය කැපීමේ මංගල්‍යයෙන් පෙරහැර අවසාන වේ. ගජබා රජු යගදව උපයෝගී කරගනිමින් දිය දෙබෑකරමින් ගොස් සොලී දේශය පරාජය කළ පුවත ද එමඟින් අප සිතියට නැගේ.

අතීත කාලවල ජන සමාජීය සාමාජිකයන්ට ආවේණික වූ ආකාරයෙන්ම වත්මන් දළදා පෙරහැරට සම්බන්ධ වූ ශිල්පී - ශිල්පිනියන්, ප්‍රභූන්, අවශේෂ පිරිස් ඇතුළු සාමාන්‍ය ජනයා ද තම තමන්ගේ පෙරහැර ආශ්‍රිත ඇඳුම් පැළඳුම් සැරසිලි එද භාවිතා කළ ආකාරයෙන්ම - වත්මන් දළදා පෙරහැරෙහි ද නියෝජනය වෙමින් ගමන් කරලීම විශේෂ ලක්ෂණයකි.

එනිසා එහි පෞරාණික අගය සුරැකීමක් සිදු වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. ඒ අනුව දළදා පෙරහැරෙහි එද මෙන් අදත් පෞරාණික ලක්ෂණ මනා ලෙස ප්‍රදර්ශනය වීම විශේෂ කාරණයකි.

දළදා පෙරහැර බුද්ධ සංකල්පය, දේව සංකල්පය හා රාජ සංකල්පය යන සංකල්ප එකට සම්මිශ්‍රණය වූ ජාතික උත්සවයක් ලෙස හැඳින්වීම ද වඩා සාධාරණය. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාරීරික වස්තුවක් වූ දන්ත ධාතූන් වහන්සේට පුද පූජා ගෞරව පැවැත්වීමේ අරමුණින් මෙම පෙරහැර පවත්වනු ලැබූ ද - එහි රාජබලය ඉස්මතුකොට පෙනෙන්නේ රජු ප්‍රමුඛ රදළයින් - ප්‍රභූන් ගමන් කරන ආකාර දක්නා ලැබෙන නිසාය. හික්ෂුන් වහන්සේ ද එදා රාජ්‍ය පාලනයෙහි ප්‍රමුඛත්වය ඉසිලූ බැවින්, බෞද්ධ හික්ෂුව එහි ප්‍රධාන තැනක බුහුමන් ලැබූ බවත් ප්‍රකට වේ.

නාට, විෂ්ණු, කතරගම පත්තිනි දේව වන්දනාවට ද පෙරහැරේ ප්‍රධාන තැනක් දීමෙන් රාජ්‍ය ආරක්ෂාවට දේව වන්දනාව අත්‍යාවශ්‍ය බව එමගින් ප්‍රකට වේ. අවලෝකිතේශ්වර වන්දනාව, නාට දේව වන්දනාව සමඟ එකට ගැළපී ඇත. මෙවන් අංග රැසක සංකලනයෙන් සැකසුණු මහනුවර දළදා පෙරහැර මඟින් එක් පැත්තකින් පෙරහැරේ උදරත්වය ද අනෙක් පැත්තෙන් ඵෙශ්වරය ද

පෙන්වුම් කරලීමට ගත් උත්සාහයක් පිළිබිඹු වේයයි සිතිය හැක.

පෙරමුණේ රාළ, ඇතෙකු පිට සිටිමින් නුවර රාජ්‍යයේ ලේකම් මිටිය ගෙනයන ආකාර අර්ථවත් කිරීමෙන් උඩරට රාජ්‍යයෙහි නීතිය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයත්, විශේෂයෙන් ප්‍රභූන් වෙත පරිත්‍යාග කරන ලද ඉඩකඩම් ද, විහාර දේවාලගම් පිළිබඳවද, රජුගේ ආධිපත්‍ය උඩරට රාජ්‍යයේ ප්‍රදේශ පුරා ව්‍යාප්තව තිබූ ආකාරය ද එහි විස්තර වේ. දිය කැපීමේ උත්සවයෙන් - ඡලය ආර්ථික වශයෙන් රාජ්‍යයේ සමුර්ධියට බලපාන ආකාරය ද ඉස්මතු වී පෙනේ.

ආශ්‍රිත ලේඛන

1. පූජ්‍ය මහාචාර්ය වැලිවිටියේ ශ්‍රී සෝරත නාහිමි, සුමංගල ශබ්දකෝෂය I හා II කාණ්ඩ
2. මහාවංසය, 1959 7 : 72
3. මහාචාර්ය විමලානන්ද තෙන්නකෝන් - 1964, පුරාවිද්‍යාව හා ඉතිහාසය, කොළඹ

4. පූජ්‍ය මහාචාර්ය කුඹුරුගමුවේ වජිර හිමි - 1983, දළදා ඉතිහාසය හා සංස්කෘතිය; කොළඹ.
5. දඹදෙනි අස්න - 1971-8
6. සැලලිහිණි සංදේශය
7. Fa - hi. EN : 1886
8. මහාවංසය, 1959, LXXII, 200 - 2006
9. දළදා සිරිත, 1949 50-52
10. ආචාර්ය ආනන්ද කුමාරස්වාමි, මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා - 1962, කොළඹ
11. Knox, R.1681, An Historical Relation Island of Cey, Glasgow.
12. හෙට්ටිගේ උද - කලා සඟරාව, 61 - 62 කලාප ජූලි 2005 දළදා පෙරහැරේ අන්තර්ගතය - ලිපිය පිටු 92-104
13. ආචාර්ය සිරි නිස්සංක පෙරේරා - මහනුවර ශ්‍රී දළදා වහන්සේ වෙසක් සිරිසර - අසුළුකවන කළඹ - 2016 පිටු 121 - 129

කොටහේනේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි

ඩී. බී. ජයතිලක මහතා ස්වකීය ජීවිතය වැඩිහරියක් යෙදුවේ මෙරට පොදුජන දියුණුව සඳහාය. මුළු ජීවිත කාලයම ජාතික සේවයෙහි යෙදුණු පුද්ගලයෝ ලෝකයේ විරලය. පසුගිය අර්ධ ශතවර්ෂය තුළ ලංකාවේ සිදු වූ හැම ජාතික ව්‍යාපාරයකටම එතුමාගේ මාර්ගදේශකත්වය හෝ පුරෝගාමීත්වය ලැබී ඇත. ජයතිලක මහතාගේ ජීවිතය ඉගෙනීම වනාහි පසුගිය අර්ධ ශතවර්ෂයෙහි ලංකා ඉතිහාසය ඉගෙනීමකි. ජයතිලක මහතාගේ ජන්මය සිදුවූයේ වර්ෂ 1868 පෙබරවාරි මස 13 වෙනිදාය. එතුමා වරාගොඩ ඩී.ඩී. ජයතිලක ගාර්දියෙල් සේනානායක ආරච්චි මහතාගේ හා එලයිසා විරසිංහ හාමිනේ ගේන් වැඩිමහල් පුතණුවෝය. පැලියගොඩ විද්‍යාලංකාර පිරුවන පිහිටුවා වදාළ රත්මලානේ ශ්‍රී ධර්මාලෝක මහාස්ථවිර ස්වාමීන්වහන්සේ හා රත්මලානේ ශ්‍රී ධර්මාරාම නායක මාහිමියන්වහන්සේ වෙතින් සත්හැවිරිදි වියෙහිදී සිංහල, පාළි, සංස්කෘත භාෂා ඉගෙනීම කරන අතරම ජාතික ශිෂ්ටාචාරය

ශ්‍රීමත් ඩී.බී.ජයතිලක මැතිතුමා

1868 - 1944

පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් මෙතුමා ලැබුවේය. ගෝනවල බැප්ටිස්ත පාසැලෙන් මූලික අධ්‍යාපනය ලැබූ මෙතුමා තෙළෙස් වියෙහි දී තවදුර ඉගෙනීම සඳහා කොළඹ වෙස්ලි කොලීජියට බැඳුණේය. වෙස්ලි කොලීජියෙහි ඉගෙනීම කළ කාලයේ එතුමා විද්‍යාලංකාර පිරුවනට පැමිණ සිංහල ආදී ප්‍රාචීන භාෂා ඉගෙනීම නොකඩවා කරගෙන ගියේය. ඉක්බිති මහනුවර ධර්මරාජ විද්‍යාලයෙහි ආචාර්යත්වයට පත්ව එහි ඉගැන්වීම කරන කාලයෙහිම කල්කටා විශ්වවිද්‍යාලයෙහි බී.ඒ. විභාගයෙන් 1898 දී උසස් ලෙස සමත් විය. ඒ වර්ෂයෙහිම

කොළඹ ආනන්ද විද්‍යාලයෙහි ප්‍රධානාචාර්යත්වයට පත්වූ ජයතිලක මහතා 1910 එංගලන්තයට යනතුරුම එහි උසස් දියුණුව සැලසෙන අයුරු උදෙසාගවත්ව ක්‍රියා කෙළේය. ඔක්ස්පර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයෙහි යේසුස් විද්‍යාලයට බැඳී 1913 දී බී. ඒ. විභාගයෙන් ද 1916 දී අධිනීතිඥ විභාගයෙන් ද සාමාර්ථය ලත් ජයතිලක මහතාට ඔක්ස්පර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය මගින් පසුව ඇම්.ඒ. උපාධිය ද පිරිනමන ලදී. 1915 දී

අමද්‍යප සේවයෙහි යෙදී සිටින අතර ඒ වර්ෂයෙහි හටගත් සිංහල, මුස්ලිම් අර්බුදය නිසා සිංහල දේශගිතෙමිත් ගැන සැක කළ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ජයතිලක මහතා ද සිරකරන ලදී. මෙයින් කම්පිතවූ මේ තරුණ අධිනීතිඥයා තුළ ද ජාතික නිදහස පිළිබඳ නියුණු හැඟීම් ලියලන්නට වන. මේ සඳහා එංගලන්තයට ගිය නියෝජිත පිරිස අතර ජයතිලක මහතා ද ප්‍රමුඛයෙක් විය.

මෙසේ ජාතික නිදහස පිළිබඳ අගය වැටහෙන්නා හා ම 1919 දී සර් අරුණාවලම් මහතා ආදී වෘද්ධ ජනනායකයන් ආරම්භ කළ ලංකා ජාතික සංගමයේ සභාපති පදවියට 1923 දී පත්වූ ජයතිලක මහතා එහි ප්‍රමුඛ මාර්ගෝපදේශකයකු වශයෙන් ක්‍රියා කෙළේය. ජාතික සංගමයෙහි සම්බන්ධය වැඩි වෙත්ම මෙතුමා තුළ දේශපාලන කටයුතු ගැන පැවති උද්යෝගය ද වැඩි දියුණු විය. 1924 සිට 1931 තෙක් මන්ත්‍රණ සභාවේ කැලණි ආසනයට තරගයක් නැතිව පත් වූ ජයතිලක මහතා කෙරෙහි ජනප්‍රසාදය ලියලන්නට පටන් ගති. 1931 දී මේ කැලණියේ මන්ත්‍රීවරයා මන්ත්‍රණ සභාවේ උප සභාපති පදවියට පත් විය. ඩොනෝමෝර් ආණ්ඩුක්‍රමය ගැන මෙරට හටගත් ප්‍රබල විරෝධතා මැඩ එම පාලන පටිපාටිය අත්හදා බැලිය යුතුයයි එඩින්බර්ග් කියා සිටි ජයතිලක මහතා පළමුවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ කැලණි මන්ත්‍රීවරයා ද, සභානායකයා ද, ස්වදේශ භාර අමාත්‍යවරයා ද විය. 1915 දී සිදුවූ සිංහල මරක්කල අරගලය නිසා සිරකර තැබූ සිංහලයන් අතර ප්‍රමුඛයකු වූ ජයතිලක මහතා එම ආණ්ඩුව මගින්ම 1932 දී 'සර්' නාමය ද 1943 දී කේ. බී. ඊ. නාමය ද පැවරීමෙන් ගෞරව කිරීම විශේෂ සිද්ධියකි.

ජයතිලක මහතාගේ දේශපාලන ජීවිතයේ ඉතා දීප්තිමත් අවස්ථාව පළමුවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව පැවති කාලය ම විය. දෙවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ ද නායක පදවිය එතුමාට පෙර සේම ලැබුණත් එතුමාගේ කායඝීය පෙර මෙන් පහසු නොවූ බව සැලකිය හැකිය. ඇතැම් විවේචකයෝ මෙය එතුමා ගේ මෘදුත්වය, උපෙක්ෂකත්වය නිසා සිදුවූවකැයි සලකති. එහෙත් ලංකාවේ පවත්නා දේශපාලන තත්ත්වය ද මෙරටට ලැබී තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රමයේ ආකූලත්වය ද වර්තමානයෙහි දේශපාලන ලෝකයෙහි ඇතිවන ශීඝ්‍ර වෙනස්කම් ද ගැන සලකා බලන විට එය මේ පරිවර්තන යුගයේ ස්වභාවය නිසා සිදුවූවකැයි සිතිය යුතුය. ලෝකයේ කායඝීයම, කෘතහස්ත දේශපාලනඥයන් හැම විටම එක සේ සහයෝගය සහානුභූතිය නොලබන බව පෙනෙන කළ ලංකාව වැනි රටක ජයතිලක මහතා ගේ

ජයතිලක මහතා අවංක බෞද්ධයෙකි. බෞද්ධ මහෝපාසකයෙකි, බෞද්ධ ජනනායකයෙකි. එතුමාගේ වර්තය බෞද්ධ සදාචාරයෙන් ඔප නැගුණකි. එහෙත් අබෞද්ධයන් ගැන එතුමාගේ අනුකම්පාව මහත්ය. ජන නායකයකු වශයෙන් වගකිය යුත්තකු වශයෙන් තමා විසින් කළ හැකි, කළ යුතු හැම ආධාරයම, හැම සහයෝගය ම අවංකව යෙදූ නිසා එතුමා ගේ නායකත්වය අබෞද්ධයෝ පවා පිළිගත්හ. මේ වනාහි අශෝක, ගැමුණු ආදී බෞද්ධ නරචීරයන් විසින් ද ආදාන මහඟු ආදර්ශයෙකි.

දේශපාලන ජීවිතයේදී දුෂ්කරතා ඇති විම පුදුමයක් නොවේ. එහෙත් එතුමා ජයග්‍රහණය තෙක් සටන් කළ මහා වීරයෙකි. නොසර්ගික ව පිහිටා තුබූ ශූරවීර ගතිගුණයන් විශාරද පාණ්ඩිතයන් ශ්‍රේෂ්ඨ වාතුර්යයන් අප්‍රතිහක ධෛර්යයන් තේජස් සම්පන්න ශරීරයන් උදාර වර්තයන් ඒ හැමටම වඩා උසස්ව පිහිටි අවංක ජාතිනිතෛෂිභාවයන් නිසා ප්‍රතිමල්ලයන් අභිභවනය කිරීමේ ශක්තිය ජයතිලක මහතා තුළ තරුණ වියෙහි දී මෙන්ම වෘද්ධාවස්ථාවේත් ප්‍රචලිතව පැවතිණ.

ජයතිලක මහතා අවංක බෞද්ධයෙකි. බෞද්ධ මහෝපාසකයෙකි, බෞද්ධ ජනනායකයෙකි. එතුමා ගේ වර්තය බෞද්ධ සදාචාරයෙන් ඔප නැගුණකි. එහෙත් අබෞද්ධයන් ගැන එතුමාගේ අනුකම්පාව මහත්ය. ජන නායකයකු වශයෙන් වගකිය යුත්තකු වශයෙන් තමා විසින් කළ හැකි, කළ යුතු හැම ආධාරයම, හැම සහයෝගය ම අවංකව යෙදූ නිසා එතුමා ගේ නායකත්වය අබෞද්ධයෝ පවා පිළිගත්හ. මේ වනාහි අශෝක, ගැමුණු ආදී බෞද්ධ නරචීරයන් විසින් ද ආදාන මහඟු ආදර්ශයෙකි.

ජයතිලක මැතිතුමා සිංහලයෙකි. ශ්‍රේෂ්ඨ සිංහලයෙකි. සර් අරුණාවලම්, සර් රාමනාදන් වැනි ද්‍රවිඩ ජනනායකයන් හා සමඟ ලංකාවේ ජාතික නිදහස සඳහා අවංකව ක්‍රියා කිරීමට තරම් උදාර ගති මෙතුමා තුළ තරුණ වියෙහි සිටම පැවතිණ. අවසානය තෙක්ම ලංකා ජාතික සංගමයට සම්බන්ධවී සිටි ජයතිලක මහතා ජාතිභේදය අනුව ලාංකිකයන් බෙදලීමට ක්‍රියා කරන නායකයන් හා සංස්ථාවන් ගැන කිසිදු සහයෝගයක් හෝ සම්බන්ධයක් හෝ නො දැක්වීය.

ජනනායකයකු වශයෙන් ජයතිලක මහතා ගේ විශිෂ්ටත්වයට හේතු කීපයකි. අවංක උදාර වර්තයෙන් එතුමාගේ තත්ත්වය අද්විතීයය.

ජයතිලක මහතා අවංක බෞද්ධයෙකි. බෞද්ධ මහෝපාසකයෙකි, බෞද්ධ ජනනායකයෙකි. එතුමාගේ වර්තය බෞද්ධ සදාචාරයෙන් ඔප නැගුණකි. එහෙත් අබෞද්ධයන් ගැන එතුමාගේ අනුකම්පාව මහත්ය. ජන නායකයකු වශයෙන් වගකිය යුත්තකු වශයෙන් තමා විසින් කළ හැකි, කළ යුතු හැම ආධාරයම, හැම සහයෝගය ම අවංකව යෙදූ නිසා එතුමා ගේ නායකත්වය අබෞද්ධයෝ පවා පිළිගත්හ. මේ වනාහි අශෝක, ගැමුණු ආදී බෞද්ධ නරචීරයන් විසින් ද ආදාන මහඟු ආදර්ශයෙකි.

ලක්දිව පැවැති පැරණි ශිෂ්ටාචාරය ගැන පැතුරුණු බුද්ධියක් හා පෘථුල අවබෝධයක් ඇතිව සිටීම නිසා ජාතික කටයුතුවලදී අපක්ෂපාතිව දුරදුර්ශිව සහනශීලීව ක්‍රියා කළ යුතු බව මැනවින් එතුමාට අවබෝධ වී තිබිණි.

අධ්‍යාපනය හෝ දේශපාලනය හෝ ආගම ධර්මය හෝ ගැන පමණක් ක්‍රියා කරන ප්‍රධානියකුට වඩා පෘථුලාවබෝධයක් ජයතිලක මැතිඳුට පිහිටියේ එතුමා එකී හැම කරුණකින්ම පොදුජන සේවය සිදු කළ හැකි වාසනාවක් හා වාතුයඝීයක් ලබා සිටි නිසාය. ජයතිලක මැතිතුමාගේ ජීවිතයේ අගය රඳා පැවතියේ මේ නිසාය.

එතුමා ගේ අභාවය නො පිරිමැසිය හැක්කේත් මේ නිසාය. මේ එකෙකී කරුණක් ගැන පළ පුරුදුකම් ඇතියවුන් තව සිටිය හැකි වුවත් මෙබඳු වර්තාංග රාශියකින් ඔප වැටුණු සම්පූර්ණ වර්තයක් ඇති පුද්ගලයකු ලක්දිව පමණක් නොව කවර රටක වුවද ඇතිවන්නේ කලාතුරකිනි.

ඉන්දු - ලංකා ප්‍රශ්නය වැනි දුෂ්කර කරුණක් විසඳන විට ජයතිලක මැතිතුමා වැනි උදාර පුද්ගලයකුගේ අගය ප්‍රමාණ කළ නොහැකිය.

ජාතිභේදය මතු කිරීමට අවකාශ නො තබා ආර්ථික දේශපාලන දෘෂ්ටියෙන් පමණක් නොව සංස්කෘතිය අතින් ද මෙබඳු කරුණු විමසා බලා ක්‍රියා කළ හැකි බහුශ්‍රැත උගතකු තික්ෂණ දේශපාලනඥයකු අවශ්‍ය වූ විට ජයතිලක මහතා ගේ අභාවයෙන් සිදුවූ පාඩුව තදින් දැනී යන්නේය.

ජයතිලක මහතා 1898 දී කීර්තිධර බටුවන්තුඩාවේ පඬිතුමා ගේ දුහිතාවක් වූ මල්ලිකා බටුවන්තුඩාවේ මැතිනිය හා විවාහ විය. ප්‍රාචීන භාෂා පිළිබඳ මනා දැනීමක් ඇතිව සිටි මල්ලිකා ජයතිලක මැතිනිය (1928) මිය යන තෙක් ම ස්වකීය ස්වාමිපුරුෂයා විසින් කළ පොදු ජන වැඩවලට ඉතා උපකාර වූවාය.

ජයතිලක මහතාගෙන් බෞද්ධද්‍රව්‍යාපනයට සිදුවූ සේවය විශාලය. බෞද්ධ ඉංග්‍රීසි පාඨශාලාවක ආචාර්යවරයෙක් පොදු ජන වැඩට මුල්පියවර තැබූ ජයතිලක මහතා විද්‍යාලංකාර පිරිවෙතේ සමාරම්භයත් තම ජීවිතයේ සාර්ථකත්වයට මඟ පෙන්වීමක් එක තැනකින් ආරම්භවූවක් ලෙස සැලකිය. පළමුව උද්‍යානවත් ශිෂ්‍යයකු වශයෙන් ඉගෙනීම ලැබූ තම ගුරුහුමියේම වැඩිදියුණුව සඳහා විද්‍යාලංකාර සභාවේ සභාපති පදවිය ජීවිතාන්තය දක්වා ඉසිලීම මහත් ගෞරවයක් කොට සැලකූ ඒ මහතා විවේකව ගත කළ හැම මොහොතක් ම එහි දියුණුව සඳහා යෙදවීය. මෙතුමා තුළ විද්‍යාලංකාර පිරුවන ගැන පැවති ආදරය හා ගෞරවය ලංකාණ්ඩුවේ නියෝජිතයා හැටියට ඉන්දියාවට ගිය අවසාන ගමනේ දී පවා ස්වකීය විශේෂ දුම්රිය කැලණියේ නතර කරවා එහි පැමිණීමෙන් පැහැදිලි වේ. ලංකාවේ ගෞරවයට අසහාය හේතුවක් වූ බෞද්ධ සඳවාරයන් සිංහල සාහිත්‍යයන් ලංකා ඉතිහාසයත් ගැන විශිෂ්ට අවබෝධයක් ඇතිව සිටි ජයතිලක මහතා වෙස්ලි ශාස්ත්‍රශාලාවේ ඉගෙන ගනිමින් සිටිය දී පවා එහි ගුරුවරුන් ඉදිරියෙහි ලංකා ඉතිහාසය ගැන ස්වකීය විශාරදත්වය පෑ අවස්ථා විය. ස්වකීය ජීවිතයේ සඵලත්වය විද්‍යාලංකාර පිරුවන්හි දී ලත් පුර්ව දිග භාෂා ශාස්ත්‍ර ශානය නිසා සිදු වූ බව හැමවිටම කියා පෑමට නො පැකුළුණු මේ කෘතවේදී පණ්ඩිතයා

ඉන්දියාවේ සිටි විට පවා නිතර පිරුවනේ තොරතුරු අසා එවීමට පුරුදුව සිටියේය. පිරුවන්හි පිහිටි ශ්‍රී ධර්මාලෝක විද්‍යාලයෙහි ආරම්භයේ සිටම මුල්ව ක්‍රියා කළ ජයතිලක මහතා පිරුවන හා විද්‍යාලය ඒකාබද්ධ පැවැත්ම පෙර අපර දිග ශිෂ්ටාචාරයේ එක්වීමක් ලෙස තැකීය. බුද්ධ ධර්මශානය පිළිබඳ විශාල සේවයක් කරන කොළඹ නරුණ බෞද්ධ සංගමයේ සභාපති වශයෙන්ද, පරමවිශානාර්ථ, මහබෝධි සමාගමවල ආගමික ජාතික මාර්ගදේශකයකු වශයෙන් ද උද්‍යෝගයෙන් ක්‍රියා කළ එතුමා ලංකා ආසියාතික සමිතියේ සභාපති ධුරය ද ඉසිලීය.

ජයතිලක මහතා ගේ දිනවයථාව කායඝීර්ණ වූවක් වුවද නිරවුල්ව හැම කටයුත්තක්ම නොපිරිහෙලා ඉටුකිරීමේ ශක්තිය නිසා එතුමාට ශාස්ත්‍රීය සේවයෙහි යෙදීමටද ඉඩ ලැබිණ. සිංහල සාහිත්‍යයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූද දුර්බොධවූද පැරණි ග්‍රන්ථ කීපයක් මනාව සංශෝධනය කළ ජයතිලක මහතා 1929 දී ආරම්භ කළ සිංහල ශබ්දකෝෂයේ ප්‍රධාන කතීා ධුරයට ද පත්විය. පුස්තකොළ පොත් ගොඩකට මැදිව ක්‍රියා කොට තව පැයකින් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ අය වැය ලේඛනය ගැන සලකා බැලීමටද පුරුදුව සිටි ජයතිලක මහතා තුළ පිහිටි ස්මරණශක්තිය අද්භූතය. ශ්‍රී රාහුල මාහිමියන්ගේ කවි පොතකින් හෝ කාලිදාසයන්ගේ කාව්‍යයකින්

හෝ පෞද්ගලික ලියුමකට හෝ ප්‍රසිද්ධ කථාවකට හෝ යමක් එක්කිරීම එතුමාට සිතෙන අවස්ථා ද විය. අශෝක වර්තය මෙන්ම පරාක්‍රමබාහු වර්තය ද, සරණංකර සංසරාජ වර්තය ද ඉතා අගය කොට සැලකූ මේ වෘද්ධ බහුශ්‍රැත ජනනායකයා අවසාන කාලයේදී අශෝක වර්තය ලිවීමට ආරම්භ කළා පමණකි. තමාටම ආවේණික වූ මධුර මට සිලිටි ගෛලියකින් ලිවීම නිසා ජයතිලක මහතා ගේ ලිපි ජනප්‍රිය විය. දුර්බෝධව ලිවීම ගැන මහත් විරෝධයක් පෑ මේ බහුශ්‍රැත පඬිවරයා ලිවීමේ පරමාර්ථය විය යුත්තේ වැඩිදෙනකුට තේරුම් ගත හැකි ලෙස ලිවීම බව සලකා ක්‍රියා කළේය. ලංකා ඉතිහාසය ගැන මෙතුමා ගේ අප්‍රතිහතශානය මැනගත හැක්කේ එතුමා ලියූ මහඟු පස්තාවනාවලිනි. ජයතිලක මහතා ආසියාතික සභාවේ කියවූ ඓතිහාසික ලිපි ද සාරවත්ය. එතුමා ගේ සහජ වූ වාක්චාතුයථිය නිසා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ දී මෙන්ම ශාස්ත්‍රීය සම්මේලනයෙහිදීත් එතුමා ගේ කථාවට කන්දෙන්නෝ වසඟ වූහ. ප්‍රතිමල්ලයන් දුර්මුඛ කළ හැකි ශක්තිය ජයතිලක මහතා තුළ නිසඟයෙන් පිහිටියේය. තැන්පත් නුවණින් විශාරද බුද්ධියක් අප්‍රතිහත බෞද්ධයන් එතුමා විදහා පෑවේ රාජ්‍යමන්ත්‍රණ සභාවේ හෝ ජාතික සංස්ථාවක හෝ හටගත් සාකච්ඡාවලදී කරනු ලබන විවේචනාත්මක කථාවලිනි.

වංචල නොවීම ජයතිලක මහතාගේ විශිෂ්ට ගුණයකි. ඉදිරිපත්වන කවර දෙයකට නමුත් නොබා නොපැකිල මුණ පෑ හැකි ශක්තිය මෙතුමාට තිබිණ. එතුමා තමාට පෞද්ගලිකව විරුද්ධකම් පෑ කවරකුහටත් සමාව දෙන තරම් මෘදු මොළොක්ය. ජයතිලක මහතා ගේ එඩිතරකම, අවංකගතිය හා වාක්චාතුයථිය නිසා එතුමා තමා ගැන නිර්දවයව විවේචනය කළ අය ගැන ද තද අමනාපයක් ඇතිකර නොගත්තේය. ජයතිලක මහතා තුළ පැවැති ආත්මශක්තියත් තියුණු බුද්ධියත් කායඝීර්ණමත්වයත් විරුද්ධ පක්ෂයේ පවා සැලකිල්ලට හේතුවිය.

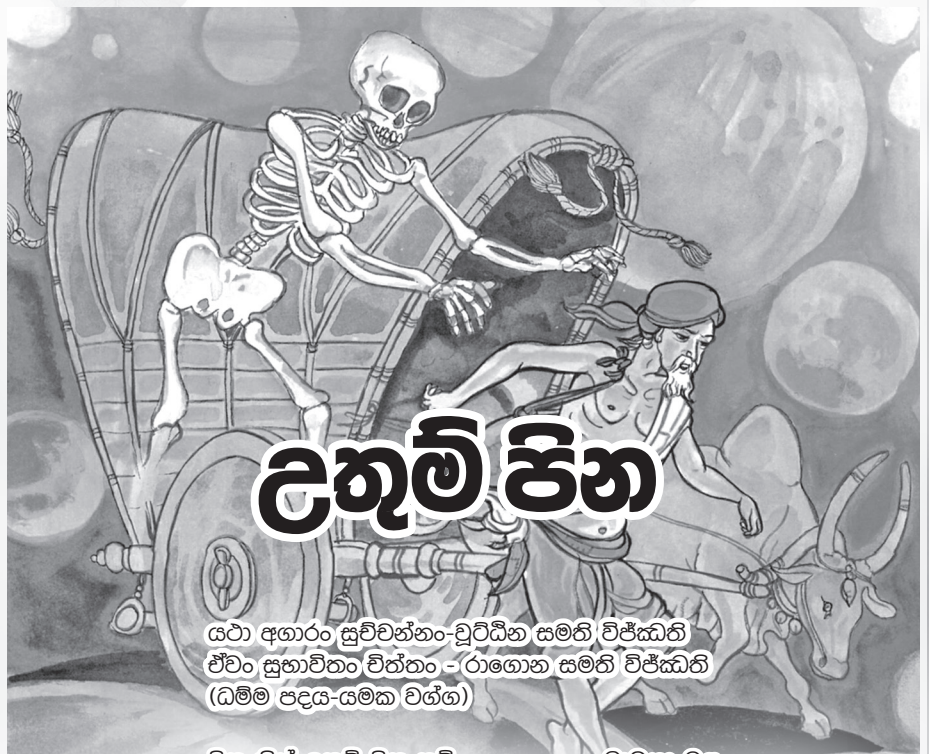
ජයතිලක මහතා ගේ වර්තය මහාජන වැඩට අභිලාෂය දක්වන කාගේත් සැලකිල්ලට භාජන විය යුතුය.

එතුමා ජාතික සේවයට ඉදිරිපත් වූ අවදියෙහි ලක්දිව මහජනයාට නිදහස, පාලන බලය, සමාජ සේවය ගැන එතරම් තියුණු හැඟීමක් නොතිබිණි. එබඳු දුෂ්කර අවස්ථාවක ජන සේවයෙහි අගය වටහා ගෙන පෞද්ගලික දියුණුව ගැන නොතකා දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණය, අධ්‍යාපන සේවය ආදී පොදු වැඩ ගැන එඩිතරව සටන් කළ ලීලාව තරුණ පක්ෂයට මහඟු ආදර්ශයකි.

අහිතව ආණ්ඩු ක්‍රමයේ ඇති අඩුපාඩු ගැන මනා වැටහීමක් ඇතිව සිටි ජයතිලක මහතා දෙවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී එය ප්‍රතිසංස්කරණයට මහත් උදෙසාගයෙන් ක්‍රියා කළේය. ලංකාව වෙනුවෙන් ඉන්දියාවේ පෙනී සිටීමට එතුමාට යැමට සිදුවූයේ ඒ අතරය. නොයෙක් හේද සහිතවූද, දේශපාලන විශාරදයන් ගෙන් සමන්විත වූද, විටින්විට ඉන්දු ලංකා හේදය මතු වන්නාවූ ද ඉන්දියාව වැනි රටකට ලංකාවේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජනතායකයා යැවීම එක් අතකින් ලක්දිවට මහත් පාඩුවක් වුවද අනිත් අතින් ඉන්දියානු සංස්කෘතිය ගැන මනාව බෝධයක් ඇති බෞද්ධ නායකයා ගේ ඉන්දියාවේ වාසය දෙරට අතර පෙර සිට පවත්නා සම්බන්ධය තහවුරු වීමට ප්‍රබල හේතුවක් විය.

ජයතිලක මැතිතුමා අවසාන කාලයෙහි සම්බන්ධ වූ වැදගත් මෙහෙය නම් ඉන්දියාවේ ධර්මප්‍රචාරය වේ. විද්‍යාලංකාර පිරුවනේ සහයෝගයෙන් ලංකා - භාරත සංස්කෘතිය දියුණු වීමට ඉවහල් වූ මේ ව්‍යාපාරය ගැන එතුමා මහත් උදෙසාගයක් දැක්වීය. ඉන්දියාවේ දී රෝගාතුරුව ලංකාවට එන අතර ඉන්දියාවේ ධර්මප්‍රචාරය පිණිස මධ්‍යස්ථානය හැටියට තමන්ම තෝරාගත් බැංලෝර්හි දී එතුමා අභාවප්‍රාප්ත වීම ජයතිලක මැතිතුමා තුළ ධර්මප්‍රචාරයට පැවති අතිලාභය හැඟවීමක් වැන්න.

අර්ධ ශතවර්ෂයකටත් වැඩි කාලයක් ලංකාවේ දියුණුවට නොපසුබස්නා වියඹියෙන් ක්‍රියා කළ මේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ලංකා පුත්‍රයා මුළු ලක්වැස්සන් ගේ සාගරයෙහි ගිල්වා 1944 මැයි මස 31 වැනි දින අවසාන හුස්ම හෙළීය.

උතුම් පින

යථා අභාරං සුවචන්තං-චුට්ඨින සමති විජ්ඣති
ඒවං සුභාවිතං චිත්තං - රාගෙන සමති විජ්ඣති
(ධම්ම පදය-යමක වග්ග)

පින කින් උතුම් පින නම්	බාවනා මය
මසු රන් වර්ත පඬියර බස	සැබෑ මය
එබැවින් නිදොර සංවර කොට	අමා මය
සුවයෙන් දෙලොව ජය ගත යුතු	තමා මය
තම හිස සෙවණ සැදුමට තම අතම	මිස
දිය කුස කවුරු අත දේවිද කවර	ලෙස
මුති බස සැබව දැන නිගමනයකට	බැස
ජයගොස නගමු වළදා ලොව අමර	රස
කය සවි බලය පා රණබිම සටන්	වැද
සිය සිය දහස් ගණනක් පැරැදුමෙන්	ලද
ජය - කට වඩා දිනුවොත් තම තමන්	හද
එය වෙයි විජය විළිදෙන දිනු එවුන්	ටද
හිති කය වදන තම අතවැසි කමට	ගෙන
රැකි ලෙස මෙහෙයවන මගකට අදුරු	වන
සිති - විලි පැරද වූයේ නම් දහම	දැන
පැති රෙයි යසස පරලොවටද සුවඳ	දෙන
බොදු මග සැරිය හුරුවග නිදසුනට	ගෙන
සුදු - වන දැරෑවද ජේවී පොහොස	දින
කඳු ගොඩ ගසානම් සිතුවිලි - විසිර	යන
අඳු - රට අඳුර පොළියකි දිවි ගිණුමැ	ලන
අත් - තල ගසා එලවන සේ විභඟ	කැළ
සිත් තුල කෙළෙස් නැසුමට දෙන අනිටු	පළ
වෙත් නම් බාවනාවක් හුරු පුරුදු	කළ
හිත් ගණ දුරට එය වේ එළි දෙවන	සිළ
නොතැවෙන ලෙසට අවුචැසි	වේදනා පිට
නිව හන සෙවිලි කරවන සේ	මනා කොට
මැඩගෙන කෙළෙස් දිනුමට පා	සිනා කට
බුදු ගුණ හැඳින සිතලමු	බාවනා - වට

කලාතුණු පැල්පිට උභයවර්ධන

ඝජවග මහණුන්ගේ ධර්මදූත සේවාව

පූජ්‍ය ශාස්ත්‍රපති ඩෝදගම ශීලවීර හිමි

අප්ප මාණෝව උදරො මහාසො ලොකෙ පාතුරහොසි අනිකකමම දෙවානං දෙවානුභාවනති. අප් ඛො භගවා උදනං උදනෙසි අඤ්ඤසි වන හො කොණ්ඩඤ්ඤ අඤ්ඤසි වන හො කොණ්ඩඤ්ඤෙති ඉතිහිදං ආයසමනො කොණ්ඩඤ්ඤසස අඤ්ඤ කොණ්ඩඤ්ඤ ජෙව නාමං අහොසිති (ධම්මවක්කපචත්තන සූත්‍රය)

අප්‍රමාණ වූ මහත් වූ අලෝකය ලෝකයෙහි පහළ විය. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් වතුසසත්‍යය අවබෝධ කළේ යැයි ප්‍රීති වාක්‍යයක් පැවැත් වූ සේක. මෙසේ මේ කාරණයෙහි ද කොණ්ඩඤ්ඤ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේට අඤ්ඤ කොණ්ඩඤ්ඤ යන නම විය. ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ජීවිතය වනාහි ලොව අසමාන වූ මහා චරිතයකි. සම්බුද්ධ ජීවිතය පුරා ගැබ්ව එන මහාගුණ සමුදය ලොව වෙනත් කිසිදු මනුෂ්‍යයකුගේ ජීවිත කථාව තුළින් දැකිය නොහැක්කකි. වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි

තරමේ ලෞකික හා ලෝකෝත්තර වූ උදර ගුණ සමුදයකින් සම්බුදු සිරිත සපිරී ඇත. ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ උත්සාහය වූයේ තමන් වහන්සේ දැන හඳුනාගත් උතුම් තත්ත්වයෙහි යථා ස්වභාවය හා සංසිද්ධිම අන් සත්වයන්ට ද වටහා දී ඔවුන් ද සසර දුකින් මුදවාලීමටය මේ කාර්ය සාඵලයෙහි අනුපම හා අමරණීය සේවයක් පස්වග තවුසන්ගෙන් සිදු විය. කාමසුඛල්ලිකානුයෝගය, අත්තකිලමනානුයෝග යන අන්ත දෙක පිළිබඳ පරීක්ෂණය කළ ගෞතම තවුසාණෝ අන්තිමේදී මධ්‍යම මාර්ගයේ ගමන් කරමින් ආනාපානසතිය මුල්කොට ගෙන සිත වින්තෙකග්‍රතාව ගොඩනගා ගැනීමත් ත්‍රිලක්ෂණයන් අවබෝධ කොට ක්ලේශ ප්‍රභාණයෙන් සමයක් සම්බෝධියට පත් වූහ. බුද්ධත්වයෙන් සති කිහිපයක් හුදකලාව ධ්‍යාන සුවයෙන් හා ධර්මය මෙනෙහි කිරීමෙන් කල්ගෙවූ බුදුහාමුදුරුවෝ මෙසේ සිතූහ.

“මවිසින් අවබෝධ කරන ලද මේ දහම ගැඹුරුය. අවබෝධකර ගැනීමට අපහසුය. වටහා ගැනීම දුෂ්කරය ශාන්තය. ප්‍රණීතය සියුම්ය. තර්ක කිරීමෙන් නොදන හැකිය. නුවණැත්තන් විසින්ම දන යුතුය. මේ මහජනයා ඇලීම් කෙරෙහි සතුටුවන පිරිසකි. මේ දහම එවැනි ජනයා විසින් දැන ගැනීම අපහසුය.

මා දහම් දෙසන විට ඔවුනට එය වටහා ගැනීම අපහසු වේනම්, එයින් විය හැක්කේ උදක් මා වෙහෙසට පත්වීම පමණකි.

බුදුහාමුදුරුවන්ගේ මේ උදාසීනත්වය දුටු මහා බ්‍රහ්ම තෙමේ බුදුරාජණන් වහන්සේ වෙත පැමිණ නමස්කාර කොට දහම් දෙසීමට ආරාධනා කෙළේය. නැවත බුදු ඇසින් ලොව බලන බුදුරාජණන් වහන්සේ සමාජය සියුම් පොකුණක් සේ දුටහ.

කෙලෙස් බුද්ධිය හා ශ්‍රද්ධාව අතින් නොයෙක් අවස්ථාවන්හි පසුවන සත්ත්වයා “නිලුපුල් විලක හෝ හෙළ පියුම් විලක දියෙහි හටගෙන දියෙහි වැඩුණු දියෙහි ගැලී සිටින මල් ද දිය මට්ටම හා නැගී සිටින මල් ද” මෙන් දුටු බුදුරාජණන් වහන්සේ දහම් දෙසීමට කල්පනා

ගෞතම බුදුරාජණන් වහන්සේ උත්සාහය වූයේ තමන් වහන්සේ දැන හඳුනාගත් උතුම් තත්ත්වයෙහි යථා ස්වභාවය හා සංසිද්ධිම අන් සත්වයන්ට ද වටහා දී ඔවුන් ද සසර දුකින් මුදවාලීමටය මේ කාර්ය සාචල්‍යයෙහි අනුපම හා අමරණීය සේවයක් පස්වග තවුසන්ගෙන් සිදු විය.

කළහ. අනතුරුව තම ප්‍රථම ධර්ම දේශනාව සඳහා කලක් ඇසුරු කිරීමෙන් දැන හඳුනාගත් සමකාලීන ශ්‍රමණ සමාජයේ සිටි පස්වග තවුසන් සුදුසු බව තේරුම් ගත් බුදුරාජණන් වහන්සේ බුද්ධත්ව සාධනයේ පරම මාර්ගය අත්කලීමටානුයෝගය

තුළින් වැටී ඇති බව විශ්වාස කළ මිසඳිටු වලා පටලයෙන් වැසී සිටි ඒ පස්දෙනාගේ පූර්ණ අවධානය තමන් වහන්සේ වෙත යොමු කර ගැනීම ලෙහෙසි පහසු කාර්යයන් නොවීය. අතීතය සිහිපත් කොට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව බුදුරාජණන් වහන්සේ වෙත නැමුණු ඔවුහු අතර මගඳී දහම් ඇසීමට යොමු වූහ.

පළමුවෙන්ම කොණ්ඩඤ්ඤ තවුසාණෝත් දහම් ඇස පහළ කරගෙන බුදුසසුනෙහි අවල හක්තියකට පත්ව ඒහි භික්ෂු භාවයෙන් පැවිද්ද ලබා ගත්හ.

ඒ බෞද්ධ භික්ෂු සමාජයේ ආරම්භය වේ. ස්වකීය උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල දැක වදළ මොහොතෙහි බුදුරාජණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනාව වන ධම්මචක්ක පවත්තන සූත්‍ර දේශනාවේ සඳහන් වන ධර්ම පාඨයට අනුව “කොණ්ඩඤ්ඤ ධර්මය දැන ගත්තේය. කොණ්ඩඤ්ඤ ධර්මය දැන ගත්තේය” යන ප්‍රීති වාක්‍ය ප්‍රකාශ කළාහ. කොණ්ඩඤ්ඤ තෙරණුවන් ඇඤ්ඤ කොණ්ඩඤ්ඤ නම් වූයේ එතැන් සිට බව චූල්ලවග්ගපාලී ග්‍රන්ථයේ සඳහන් වේ.

දෙවැනිව වජ්‍ය හා හද්දිය යන දෙදෙනාද තෙවනුව මහානාම හා අස්සජ් යන දෙදෙනා ද සෝතා පන්තව ඒහි භික්ෂු භාවයෙන් පැවිද්ද ලබා ගත්හ. එතෙක් ධර්මාවබෝධය ලබා දුන්නේ පස් දෙනා කොටස් වශයෙන් ගෙනා ධර්මය පැහැදිලිකර දීමෙනි. සෝතාපත්තිඵලයට පත්වීමෙන් අනතුරුව ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා පස්දෙනා රූපාදි පඤ්චස්කන්ද ධර්මයන්ගේ අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ලක්ෂණයන් විචරණය කෙරෙන අනන්තලක්ඛණ ධර්මදේශනාව ශ්‍රවණය කිරීමෙන් සකල ආශ්‍රම ධර්මයන් ප්‍රහීන කිරීමෙන් නිර්වාණය සාක්ෂාත් කර ගත්හ.

ඉන් අනතුරුව යසකුල පුත්‍රයා ඇතුළු පිරිස ද දහම් අසා පැවිදි බව ලබා නිවන් පසක් කොට රහත් වූ අතර, වර්ෂා කාලය අවසන් වෙද්දී බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇතුළුව ලොව රහතන් වහන්සේ හැට එක් (61) නමක් වූහ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ ප්‍රථම රහතන් වහන්සේ හැට නම අමතා මෙසේ වදල සේක

“මහණෙනි, සියලු සත්වයන්ගේ හිතසුව පිණිස ලෝකයාට අනුකම්පා පිණිස ගම් නියම්ගම් හි හැසිරෙන්න දෙනමක් එක මග නොයන්න. මූල යහපත් වූත් මැද යහපත් වූත් අග යහපත් වූත් දහම් දෙසන්න. ලෝවැසියන් සසර දුකින් මුදවන්න. තම ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ඔවදන මුදුනින් පිළිගත් ඒ හැටදෙනා වහන්සේ තමන් උගත් අලුත් දහම ලෝවැස්සන්ට කියාදීම සඳහා මහත් අභිරුචියකින් පිටත්ව ගියහ. මේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්ම දූත පිරිසයි.

අනාත්ම ලක්ෂණ සූත්‍ර දේශනාව පස්වග තවුසන් උදෙසාම දේසිත සූත්‍ර දේශනාවකි. එමගින් බුදුහාමුදුරුවෝ සමකාලීන සමාජයේ න්‍යෂ්ටික බලවේගය බවට පත්ව තිබූ ආත්මවාදය ප්‍රතික්ෂේප කළහ. අනිත්‍යවූ ද දුක් සහගත වූ ද

පඤ්චස්කන්ධය හැර හැම කල්හිම නොවෙනස්ව පවත්නාවූ ආත්මයන් නැත යන අනාත්මවාදී සංකල්පය එමගින් ලොවට හෙළි කළහ.

ප්‍රථම ධර්මදූත කණ්ඩායම අමතා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද ප්‍රකාශය තුළ ධර්මදූත මෙහෙයක තිබිය යුතු මූලික ලක්ෂණ ඇතුළත්ය. එනම් සර්ව සත්ව හිතවාදීව මෙම කාර්යය කළ යුතු බවත් වැඩිදෙනකුට මෙහෙයක් වන අයුරින් පුළුල් ක්ෂේත්‍රයක් අසුවන සේ දෙදෙනෙකු එක මගකින් නොයා යුතු බවත්, අනවශ්‍ය විස්තරවලින් තොරව ප්‍රයෝජනවත් සේ දහම් දෙසන ලෙසත් එම ශ්‍රාවක පිරිසට පැහැදිලි කොට ඔවුන්ට එම වගකීම් පැවරුවේය. ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලා තම වගකීම මැනවින් ඉටු කළහ. ඒ පිළිබඳව ශාසන ඉතිහාසයෙහි එන විවිධ වාර්තාවන් අපට සාක්ෂි සපයයි. සත්‍ය ගවේෂණයෙහි යෙදී සිටි කෝලීන උපතිස්ස පිරිවැර්ජයන් දෙදෙනා සංජය පිරිවැර්ජයාගේ ශ්‍රාවකයන් දෙදෙනෙකි. එම දෙදෙනා බුද්ධ ශ්‍රාවකයන් බවට පත් වූයේ මේ මුල්ම බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙකු වූ අස්සජ් තෙරුන් දැක උන් වහන්සේ සමග කළ සාකච්ඡාවකින් පසුවය. එසේම දක්ෂණාපථ අවන්ති ප්‍රදේශයෙහි ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි යෙදී සිටි මහා කාත්‍යායන තෙරුන් වහන්සේ සිය ජීවිත කාලයේ වැඩි කාලයෙක්ම බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශිත ලුහුඬු දහම් පද පැහැදිලි කරමින් ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි යෙදුණු තෙර නමකි. උදේනියෙහි උන් වහන්සේ විසින් බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කරන ලද බවත්, සෝණකුටිකණ්ණ නැමැති ධනවත් බමුණාගේ පුත්‍රයා සහ තවත් ඒ ප්‍රදේශයෙහි බමුණන් කීප දෙනෙකු කාත්‍යායන හිමියන් නිසා බුදු සමය වැළඳගත් බවත් වාර්තා වේ.

විශේෂයෙන්ම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මුල්ම අනුගාමිකයන් පස් දෙනා සමකාලීන භාරතයේ වේද හා අනෙක් බ්‍රාහ්මණ ශාස්ත්‍ර පිළිඳ හසල දැනුමක් ලබා සිටි අය බවට පත් වූ අය වූ අතර, ඒ නිසාම මුළු මහත් භාරතය පුරාමත් වෙනත් අසල්වැසි රටවලත් කෙටි කාල පරාසයක් තුළ ධර්මය පැතිරෙන්නට විය.

ආචාර්ය ගලගෙදර රතනවංශ හිමි

මෙයට වර්ෂ 2561 කට ඉහත දී භාරතයේ සොළොස් මහ ජනපද අතරින් ප්‍රබල රාජ්‍යයක් වූ හිමාලය කඳු වැටියෙන් දකුණු පස පිහිටි කපිලවත්ථු හෙවත් කිඹුල්වත් නුවර සිද්ධාර්ථ නමින් ලෝකයට අග්‍ර වූ ලෝකයට ශ්‍රේෂ්ඨ වූ සිද්ධාර්ථ කුමාරයාගේ පහළ වීම සිදු විය. සුද්ධෝදන රජු පියා වශයෙන්ද, මහා මායා දේවිය මව වශයෙන්ද යශෝදරා දේවිය බිරිඳ වශයෙන්ද වපසරිය සැකසුණ සිද්ධාර්ථ කුමාරයාගේ පුතණුවන් වූයේ රාහුල කුමාරයා. රමා , සුරමා, සුභ ආදී මාලිගා තුළ ඒ ඒ සතුටලට අනුව කම්සැප වින්ද සිද්ධාර්ථ කුමාරයා ට එම ගිහි දිවියේ නිසරු බව දැනුනේ සතර පෙර නිමිති දැකීමත් සමගය. කන්ථක අසු පිටින් ඡන්ත ඇමතියත් සමග ගිහි දිවියෙන් සමුගත් එම ගමන මහානිනිෂ්ක්‍රමණය නමින් මුළු මහත් ලෝක සත්වයා වෙනුවෙන් කළ පරිත්‍යාගයකි.

විසි අට බුදුවරුන්ගෙන් අන්තිමට සඳහන් වන්නේ ගෝතම නොහොත් ගෞතම බුදු රජාණන් වහන්සේයි. උන් වහන්සේට බුදු වීමට සෛවන ලබාදුන්නේ ඇසතු වෘක්ෂයයි. එය බුදු වීමත් සමග බෝධි යන නාමයෙන් ව්‍යවහාර විය. එසේ නම් එම බුදුවීම උදෙසා උන්වහන්සේ ජීවිතයට කෙනෙකුට කළ නොහැකි තරම් පරිත්‍යාගයක්, කැප කිරීමක් කළ ආකාරය ඉතා ප්‍රකටය. ඒ පිළිබඳ විමසා බැලීමෙන් බුදුහිමි ලෝක සත්වයා වෙනුවෙන්ම කළ එම අප්‍රතිහත ධෛර්ය මනාව පිළිබිඹු වේ.

බුදුවීම උදෙසා උන්වහන්සේ අන්ත දෙකක් පළමුව අනුගමනය කළහ. අත්ථකිලමානානුයෝගය හා කාමසුඛල්ලිධානුයෝගය එම අන්ත දෙකයි. ඉන් අත්ථකිලමානානුයෝගය නොහොත් ශරීරයට දැඩිව දුක් දුන් එම සය වසර ඉතා කර්කෂ ය. උන්වහන්සේ එම දුෂ්කර ක්‍රියාව පිළිබඳ සැවැත්නුවර ජනුස්සෝනි නම් බ්‍රහ්මණයාටත්, සැරියුත් හාමුදුරුවන් වහන්සේටත් විස්තර කර දෙන්නේ මේ අයුරිනි.

බුදුවීම උදෙසා කළ අප්‍රතිහත ධෛර්ය

මම කුදුස්වක, පසලොස්වක හා අටවක ආදී රාත්‍රීන් උද්‍යාන වනගත මහා වනගහන මහා වෘක්ෂ යන්ගෙන් සැදුම්ලත් සෙනසුන්හි තැනී ගැනුම් හා බිහිසුණු අරමුණු දකිමින් ලොමු ඩැහැ ගැන්වෙන කැන්හි කල් ගෙවීම්. බිය උපදවන අරමුණු ගැන මෙනෙහි කරන්නට වීම් එහිදී ඇතැම් විට මුවෙක් දිව යයි. නැතිනම් මොණරෙක් ගසක සිට කෝටු කැබැල්ලක් හෙළයි. සුළඟින් වියළි කොළ විසිර සෙළවෙයි. එවිට මහත් බියක් ඇති වේ.

“ඒ බිහිසුණු අරමුණෙහිලා කුමක් නිසා බිය විය යුතුදැයි සිතා, සිටි ඉරියව්වෙන්ම සිටිමින් බිය දුරුකර ගනිමි. මා සක්මන් කරන විට සිතට බියක් දැනුණහොත් හිඳීමට හෝ නිද ගැනීමට නොගොස් සක්මන් කරමින්ම ඒ බිය දුරු කළෙමි.”යි මෙසේ අන්‍යයන් බියට පත්වන අරමුණු කිසිවක බෝසතුන් තුළ බිය තහවුරු කරන්නට සමත් නොවීයැයි වදළහ.

“එසේම පිඬු සිඟා යාමෙන් ලත් අහරින් කලක් යැපුණෙමි. ඉන්ද පලක්

නැතැයි සලකා අනතුරුව වැටුණු එල පමණක් (පවත්න එල හෝජීව) ආහාර පිණිස ගනිමි. පසුව එය ද සීමා කොට වාඩි වී හුන් රුක් මුල අත දිගු කළ හැකි වූ ප්‍රමාණයේ වැටුණු එල පමණක් ආහාර වශයෙන් ගනිමින් අනුක්‍රමයෙන් ආහාර ගැනීම අඩු කරමින් කෙලෙස් තාපනයෙහි යෙදුනෙමි”

“මම එක් තාප වෘත්තයක් අනුගමනය කරමින් යටි දතෙහි උඩු දත තබා දිවින් තලු මැඩ ගෙන කුසල් සිතින් අකුසල් සිත තලා පෙළා තවන්නට වීම්. එසේ කරන විට ශක්තිමත් අයකු විසින් පෙළනු ලබන දුබලයකුගේ මෙන් කිහිල්ලෙන් දහදිය වැගිරෙන්නට විය. මෙසේ කරන විටද, මගේ සිත නොසෙල්වී පැවතිණ. මාගේ ශරීරය නම් වෙහෙසට හා පීඩාවට පත් විය.”

අනතුරුව “මම ආශ්වාසය මැඩගෙන ධ්‍යානයට සම වදිමින් මුඛයෙන් ද නැහැයෙන් ද ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස යටපත් කළෙමි.

එවිට දෙකන් සිදුරෙන් වාතය පිටවන්නට විය. එවිට කම්මල්කරුවකුගේ පිඹින හමකින් නැගෙන ශබ්දය මෙන් මහත් ශබ්ද නගන්නට විය. තියුණු මුවහත් බුරුමයකින් හිස විදින්නාක් මෙන් හිස පෙළන්නට විය. එහෙත් ඒ කිසිවකින් අධෝරූපයක් නොවී අප්‍රාණික ධ්‍යානය වඩන්නට වීම්. අනතුරුව මම දෙකතිනුත් හුස්ම පිටවීම වැළැක්වීම්. එවිට හිස වැරදේ වරපටකින් බැඳී කලකින් මෙන් දැඩි සේ වේදනා දෙන්නට විය. බලවත් වාතයෝ තියුණු සැතකින් කුස සිදින්නාසේ වේදනා ඇති කර විය. එහෙත් මම උත්සාහය අත් නො හළෙමි.”

යළිත් එසේ ධ්‍යානයට සමවැදී මුවෙන්, නැහැයෙන් හා දෙකන් සිදුරින් ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස නැවැත් වූ විට මගේ සිරුරෙහි මහත් දහයක් ඇති විය. ශක්තිමත් මිනිසුන් දෙදෙනෙකු විසින් දුර්වලයකු ගෙන ගිණි අගුරු වලක බහා කරකවා දමන විටක මෙන් සිරුරෙහි මහත් ධාහ නැගෙන්නට විය. එයින් මුර්ජිතව සක්මන් මඵවෙහි ඇද වැටුණෙමි.

“මූ. මෑ කොල්ලු ආදියෙහි යුෂ පමණක් පානය කොට ආහාර සීමා කළ හෙයින් සිරුර අතිශයින් දුර්වල විය. අග පසඟ කලුවැල් පුරුක් මෙන් විය. කොඳු ඇට පෙළ පබලු වැලක් මෙන් මතු වී යැයි ද දිරාපත් වහලක ලී පටි මෙන් ඉළ ඇට උස් පහත් ව පෙනෙන්නට වූ අතර, ගැඹුරු ලිඳෙක යටට සිඳී ගිය දිය යට පෙනෙන තරු සේ ඇස් යටටම ගිලී ගියේය. හිස සම ඇකිලී ගියේය. බඩ සම පිට කටුවෙහි ඇලුණේය. යම් විටෙක පිට කොන්ද අත ගෑ විට පිටෙහි ඇලුණ බඩ සිවිය අතගෑවේ. සිරුර අතින් පිරිමැදි කල කුණු වූ මුල් ඇති ලෝමයෝ ගැල වී ආහ. මළ මුත්‍ර පහ කරන්නට ගිය කල්හි මුළු සිරුර වියලී හැකිලී ගොස් තිබූ බැවින් දැඩි දුක් උපදවා මුර්ජාවී වැටිණැ”යි ආදී වශයෙන් උත්වහන්සේ එම දුෂ්කර පිළිවෙත පිළිබඳ විස්තර කර ඇත.

බුදුහිමි දුෂ්කරක්‍රියා කරන එම සය වසරක යුගය මොනතරම් කටුක ද යන්න ඉන් පැහැදිලි වේ. එයින් අවබෝධ වන්නේ බුදුවීම උදෙසා මොනතරම් කැපකිරීමක් කළ යුතු ද යන්න වගයි. එනිසාම ධම්ම පදය තුළ “බුද්ධොද්දාදො ව දුලලභෝ” යනුවෙන්ද ලෝවැඩ සඟරාව තුළ

“කලකිති බුදුකෙනෙකුන් උපදින්නේ” ආදී වශයෙන්ද සඳහන් වී ඇත. එයට හේතුව වී ඇත්තේ කුමක්ද යන්න වග මහාබෝධිසත්වයන්ගේ නියත විවරණය මහත් උත්සාහයකින් මිනිසන් බව ආදී අෂ්ඨධර්මයන්ගේ සමවධානයෙන් සිදුකරගත හෙයින් ද, නියත විවරණ ලැබී යටත් පිරිසෙයින් සාරාසැකි කප්පුවහස් කල් මුළුල්ලේ අනන්ත දුක් කරදර විදිමින් සමතිස් පෙරුමිදම් ආදී ගුණදම් පිරිය යුතු හෙයින් ද බුදුවීම උදෙසා අනන්ත අප්‍රමාණ කැපකිරීමක් හා ජීවිත පරිත්‍යාගයක් කළ යුතු බව ඉන් ගම්‍යමාන වේ.

තවත් බුද්ධත්වය උදෙසා ගෞතම බුදුන් වහන්සේ කළ කැප කිරීමක් වශයෙන් චතුරංග සමන්තාගත වීර්යය හැඳින්වීමට පුළුවන. උත්වහන්සේ බුදුවීම උදෙසා ඇසතු වෘක්ෂය මුල සොත්ථිය බමුණා විසින් පිළිගන්වනු ලැබූ කුස තණ අට මීට අතුරා එහි පැනනැගී විදුරසුනෙහි අපරාජිත පර්යංකයෙන් වැඩ හිඳ චතුරංග සමන්තාගත වීර්යය ඉපදවූහ. එනම්

1. ශරීරයෙහි සම වියළී ගියත් බුදු වී මිස නොනැගිටිමි
2. ශරීරයෙහි නහර වියළී ගියත් බුදු වී මිස නොනැගිටිමි
3. ශරීරයෙහි ඇට කටු ගැලවී ගියත් බුදු වී මිස නොනැගිටිමි
4. ශරීරයෙහි මස් ලේ වියළී ගියත් බුදු වී මිස නොනැගිටිමි

මේ ආදී වශයෙන් චතුරංග සමන්තාගත වීර්යය වැඩූ සිදුහත් බෝසතාණන් වහන්සේට බුද්ධත්වය පෙනී පෙනී තිබෙන කල තවත් වික්‍රමයක් කිරීමට සිදුවිය.

එනම් දසමරුන් හැර පැරදවීමටය. සිදුහත් බෝසතාණන්ගේ චතුරංග සමන්තාගත වීර්යය තමාගේ විෂ යය ඉක්මවීමට කරන වීර්යයක් බව දුටුව වසවර්ති මාරයා එම උත්සාහය බිඳ දැමීම වස් තම මාර සෙනග පිරිවරාගෙන මහත් සෝභාවත් කරමින් එතනට පැමිණියහ. එය හරියට අහස මහත් හඩක් ගුගුරුවන්නාක් මෙන් විය. එයට කම්පිත වූ දෙව් බමුන් ඒ ඒ අත දුවන්නට විය.

මාරයා ගිරිමේඛලා ඇතු පිටින් පැමිණ, මහා සුළඟක්, මහා වර්ෂාවක්, ගිණිගෙන දිලිසෙන පර්වත වර්ෂාවක්, ආයුධ වර්ෂාවක්, වැලි වර්ෂාවක්, උණු අළු වර්ෂාවක්, අන්ධකාර පටලයක් ආදී වශයෙන්

නවවිධ වර්ෂාවක් මවා පෑ නමුත් ඒවාගෙන් බෝසතාණන් වහන්සේට සුළු හෝ අනතුරක් නොවීය. පසුව මාරයා කළේ වක්‍රායුධයෙන් දමා ගැසීමය. එය වියනක් සේ බෝසතුන් අභියස නිරූපණය විය. එම දසමාර සේනාව වශයෙන් පෙනී සිටියේ කාමය, අරතිය, සාපිපාසාව, තෘෂ්ණාව, ඊන-මිද්දය, භය, විචිකිච්ඡාව, ගුණමකු බව හා දැඩි බව, ලාභ සත්කාර හා වැරදි මගින් ලබන යසස, තමන් උසස් කොට අනුන් පහත් කොට තැකීම යනාදී කෙලෙස් සමූහයන්ය.

මෙම සියලු බාධකයන් ජයගත් බෝසතාණන් වහන්සේ එදින මධ්‍යම යාමය වන විට ආනාපානාසති භාවනාව තුළින් ප්‍රථම ධ්‍යානය, ද්විතිය ධ්‍යානය, තෘතිය ධ්‍යානය, චතුර්ථ ධ්‍යානය, යන ධ්‍යාන පිළිවෙලින් සමවැදී එම ඒකග්‍රතා සිතින් පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහිකිරීම තුළින් පෙර ආත්ම පිළිබඳ ප්‍රබ්බේනිවාසානුස්සති ඥානය ද, චුති උත්පත්ති දෙකට සම්බන්ධ සුගත දුගති දෙකෙහි මැරෙණ උපදින ආකාර දැකගත හැකි චුත්‍රපපාත ඥානය ද, කෙලෙස් නැති කිරීම පිළිබඳ නුවණ වූ ආශ්‍රවක්ෂයකර ඥානය ද, යන ත්‍රිවිද්‍යාව ලැබීමත් සමග චතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධ විය.

පිළිවෙලින් අරහත් මාර්ග ඥානය සමගම සිව්පිලිසිඹියා, සඩ් ආසාධාරණ ඥාණ, තුදුසු බුද්ධ ඥාණ, අටලොස් ආචේතික ධර්ම, දසබල හා චතුර්වේදගාරද්‍යාදී බුදුගුණ, සම්පූර්ණ කොට වෙසක් දින උදවෙනාවත් සමගම උතුම් වූ බුද්ධත්වයට පත් වූ හ. මේ ආදී වශයෙන් බුදුහිමි එම උතුම් බුද්ධත්වය උදෙසා අප්‍රතිහත ධේරුයෙන් ක්‍රියා කළ ආකාරයත්, අටලෝ දහමින් අකම්පිතව බුද්ධත්වය දක්වා ආ ගමන් මගත් ඉතා විශිෂ්ටය. ලොව පහළ වූ කිසිදු ශාස්තෘවරයෙක් නොකළ එම අප්‍රතිහත ධේරුය හා ජීවිත කැප කිරීම ඕනෑම කෙනකුගේ ජීවිතයක් ජය ගැනීමට උතුම් ආදර්ශ පණිවිඩයක් වනවාට කිසිදු සැකයක් නැත.

කොබෙයිගනේ පුබ්බිලිය ශ්‍රී සාරානන්ද පිරිවනෙහි ආචාර්ය මාස්පොත ශ්‍රී ගංගාරාම විහාරවාසී ගලගෙදර රතනවංශ හිමි.

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති

ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩමුළුව

දිවයින පුරා සිටින බෞද්ධ ව්‍යවසායකයින් මුහුණ දෙන අභියෝග ජයගැනීම සඳහාත්, ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර ඥානය පුළුල් ලෙසත් ඵලදායී ලෙසත් තම ව්‍යාපාරවල යෙදවීම මගින් ප්‍රබල ව්‍යවසායකයින් පිරිසක් බිහි කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය සංවිධානය කරන වැඩසටහනේ පළමු වැඩමුළුව සංස්ථාගත රත්නපුර බෞද්ධ සමිතිය හා ඒකාබද්ධව 2017.04.30 දින රත්නපුර බෞද්ධ මන්දිරයේදී පැවැත්විණි.

ගිණුම් කටයුතු, බදු ගෙවීම්, බැංකු කටයුතු, සේවක කළ මනාකරණය සහ අභිප්‍රේරණය, වෙළඳාම, දේශීය සහ ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළ වැනි කටයුතු මෙන් ම ව්‍යාපාරයන් සඳහා තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණය (ICT) භාවිතා කිරීම කෙරෙහි මෙහි දී අධ්‍යයනයකට අවස්ථාවක් ලබා දුනි. මීට අමතරව ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවගේ සෞඛ්‍ය පිළිබඳව ද මෙහිදී අවබෝධයක් ලබා දුනි.

සභාපතිතුමාගේ පිළිගැනීමේ කතාවෙන් අනතුරුව, සුනිල් එස්. සිරිසේන මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සහ වෙළඳ අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්, ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ හිටපු සභාපති, විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිසමේ හිටපු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්) ප්‍රථමයෙන් වැඩමුළුවේ අරමුණු පැහැදිලි කර දෙන ලදී. දිවයිනේ ප්‍රමුඛපෙළේ ව්‍යාපාර වල

තනතුරු හොබවන නිලධාරීන් අතුරෙන් මහේන්ද්‍ර ජයසේකර මහතා (ලංකා ටයිල්ස් සමාගමේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ), විශේෂඥ වෛද්‍ය ලසන්ත මලවිගේ (සභාපති, ලස්සන ෆ්ලෝරා), ඩී.කේ. රාජපක්ෂ මහතා (DSI සමාගමේ කළ මනාකාර අධ්‍යක්ෂ), පද්මසිරි රණවකආරච්චි මහතා (සේවක භාරකාර අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ සහ මානව සම්පත් හා කළ මනාකරණ උපදේශක) යන අය විසින් ව්‍යාපාර සාර්ථකත්වයට හා සේවක කළමනාකරණයට අවශ්‍ය සුවිශේෂී කරුණු රාශියක් ආවරණය කරමින් දේශන ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම වැඩමුළුව සඳහා රත්නපුර ප්‍රදේශයේ ව්‍යාපාර කටයුතුවල නිරත වන ව්‍යවසායකයින් 100 ක් පමණ සහභාගී වන ලදී.

මෙහිදී ව්‍යාපාර කටයුතු කෙරෙහි තොරතුරු සන්නිවේදනය හා තාක්ෂණයේ වැදගත්කම ව්‍යාපාරික ජනයාට ඒත්තු ගැන්වීමට විදුලි සංදේශ හා නියාමන කොමිසම මගින් ඉදිරිපත් කළ දේශනයද ඉතා වැදගත් විය. කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ආරම්භ කළ මෙම වැඩසටහන ඉතා සාර්ථක වූ අතර, දිවයිනේ අනෙකුත් දිස්ත්‍රික්ක වලද මෙවැනි වැඩසටහන් පැවැත්වීම සංගමයේ අපේක්ෂාවයි.

වලාහ, ලක්ෂ්මී ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ අලුත් අවුරුදු උත්සවය

2017 සිංහල හා හින්දු අලුත් අවුරුදු උත්සවය මෙවර 2017.05.03 වෙනි දින දවස පුරා ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ දී පවත්වන ලදී.

මෙදින පෙරවරුවේ අවුරුදු ක්‍රීඩා පැවැත්වූ අතර සවස් වරුවේ සංගීත වැඩසටහනක් පවත්වන ලදී. ක්‍රීඩා කරගවලින් ජයග්‍රහණය කරන ලද දරුවන්ට ත්‍යාග ලබාදුන් අතර, අලුත් අවුරුදු ඇඳුම් කට්ටලය බැගින් ලබාදීමට සංගමය මෙවරද කටයුතු කර තිබුණි.

ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය භාර ලේකම්තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් හා එම මැතිනියගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැති එම උත්සවය නිවාස කළමනාකාරවරිය විසින් මනාව සංවිධානය කර තිබූ අතර, සංගම් මූලස්ථාන නිලධාරීන්, නිලධාරිනියන් හා සේවක මණ්ඩලය සෙසු සංවිධාන කටයුතු සඳහා සහාය ලබා දෙන ලදී.

වෙසක් ධර්ම දේශනා මාලාව සහ පොසොන් උත්සවය

2561 බුද්ධ වර්ෂයත් සමග එළැඹී වෙසක් පොහොය දිනය නිමිත්තෙන් සංගම් මූලස්ථානයේ මෙන්ම ගාමිණී මාතා වැඩිහිටි නිවාසය සහ වලාන ලක්ෂ්මී ළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානයේ ද සීල ව්‍යාපාර පවත්වන ලදී.

මෙම වසරේදී සීල ව්‍යාපාරයට අමතරව ධර්ම දේශනා මාලාවක් 2017.05.04, 05, 08 සහ 09 යන දිනවල පවත්වනු ලැබූ අතර මෙවර ධර්ම දේශනා මාලාව පවත්වනු ලැබුවේ සුභ දේශනා හතරක් මුල් කරගෙනය. එම සුභ දේශනා හතර වනුයේ සම්බුද්ධ සුත්‍රය, ගෝධික සුත්‍රය, සත්තවස්ස සුත්‍රය, සම්බන්ධ සුත්‍රය මාතෘකා කර ගෙනය. එම ධර්ම දේශනා ප්‍රජාපාද මධ්‍යගල්ලේ ධම්මසිරි ස්වාමීන් වහන්සේ, විචිත්‍රභානක කම්මට්ටානාචාර්ය මෙදේරිපිටියේ වන්ද්‍රවංශ ස්වාමීන් වහන්සේ, ශාස්ත්‍රවේදී පණ්ඩිත ප්‍රජාපාද කිහිඹියේ විජිත ස්වාමීන් වහන්සේ, රාජකීය පණ්ඩිත ප්‍රජාපාද බෝදාගම සුමනපෝති යන ස්වාමීන් වහන්සේලා විසින් පවත්වනු ලැබීය.

එමෙන්ම මෙවර එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙසක් සැමරුම් උළෙල ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වූ අතර, එයට සමගාමීව අප සංගමය ද සංගමයේ නිර්මාතෘවරයෙකු වූ ශ්‍රීමත් දෙන් බාරොන් ජයතිලක මැතිතුමාගේ ආගමික හා ජාතික සේවාවන්, ආර්.ජී. සේනානායක මාවතේ ඉදිකළ ප්‍රදර්ශන කුටිය මගින් දින 5ක් තිස්සේ ප්‍රදර්ශනය කරනු ලැබීය. ඊට අමතරව ශ්‍රී ලංකා එක්සත් පුවත්පත් සමාගම (ලේක් හවුස්) හා සම්බන්ධ වෙමින්, පාසල්/දහම් පාසල් දරු දැරියන් උදෙසා බෞද්ධ සංකල්ප තේමා කරගත් රචනා තරගයක් ද පවත්වනු ලැබීය.

පොසොන් පොහොය නිමිති කරගෙන සීල භාවනා වැඩසටහනට සමගාමීව මරණයට කැපවූ ගවයින් 7 දෙනෙකු නිදහස් කරනු ලැබීය. ගවයින් නිදහස් කිරීමේ පිංකම සඳහා පෙර වසරවල මෙන්ම පරිත්‍යාගයින්ගේ දායකත්වය සහ සංගමයේද දායකත්වය ලැබුණි. ඒදින එම වැඩසටහනේ අනුශාසනාව කරන ලද්දේ ශාස්ත්‍රපති ප්‍රජාපාද රත්ගම උපනන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් ය.

සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය උත්සවය

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය 36 වන වරටත් සංවිධානය කරන ලද සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරගාවලිය 2017 ජුනි මස 03 වන දින බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගම් ප්‍රධාන ශාලාවේදී පැවැත් වූ අතර, ඒදින ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තා වූයේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ බාහිර කටීකාවාරිණි හා ප්‍රවීණ රංගධාරිණි කෞශල්‍යා ප්‍රනාන්දු මහත්මියයි.

දිවයින පුරා පාසල්/දහම් පාසල් 50 ට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් මෙම තරගය සඳහා ඉදිරිපත් වූ අතර, කොළඹ මියුසියස් විද්‍යාලයේ "හව තණ්හා" නාට්‍යය ප්‍රථම ස්ථානය දිනා ගන්නා ලදී. හොඳම අධ්‍යක්ෂණය සඳහා හිමිවන ත්‍යාගය දිනාගන්නා ලද්දේ කොළඹ මියුසියස් විද්‍යාලයේ ඩී. තෙල්මා අබේගුණසේකර මහත්මිය විසිනි.

ජා ඇල බෝධිමලුව දහම්පාසල ඉදිරිපත් කළ "ධර්මිෂ්ඨ සමාජයක්" නාට්‍යය එම තරගාවලියේ දෙවන ස්ථානයත්, හොරණ ශ්‍රීපාලි විද්‍යාලය ඉදිරිපත් කළ "කදිම උපාය" නාට්‍ය තෙවන ස්ථානයත් දිනා ගන්නා ලදී. සිව්වන ස්ථානය හිමිකර ගන්නා ලද්දේ "රත්මසු දැල්" නාට්‍යය ඉදිරිපත් කළ කොළඹ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක විද්‍යාලය විසිනි.

කොළඹ මියුසියස් විද්‍යාලය ඉදිරිපත් කළ "හව තණ්හා" නාට්‍යයේ රඟපෑ තෙත්ම මායාදුන්න හොඳම නළු වර්තයට පිදෙන සම්මානය දිනාගත් අතර, කොළඹ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක විද්‍යාලයේ ටෙමිනි ලියානා හොඳම නිළි වර්තයට පිදෙන සම්මානය දිනා ගත්තාය.

මෙයට අමතරව 5 වැනි ස්ථානයේ සිට 10 වැනි ස්ථානය දක්වා ස්ථාන හිමිකරගත් පාසල් සහ දහම් පාසල් නාට්‍ය කණ්ඩායම්වලට සැනසිලි ත්‍යාග පිරිනමනු ලැබිණ. එමෙන්ම නාට්‍ය දිරි ගැන්වීමේ ත්‍යාගය සහ අවසන් වටයට සුදුසුකම් නොලැබූ දුරස්ථ පළාතකින් ඉදිරිපත් කළ පාසල්වලට මුදල් ත්‍යාග පිරිනමන ලදී. මීට අමතරව පළමු වටයට පැමිණි නාට්‍ය කණ්ඩායම්වලින් දක්ෂ ලෙස රඟපෑ දරු දැරියන්ට ඇගයීම් කුසලතා 08 ක් සඳහා මුදල් ත්‍යාග සහ සහතිකපත් පිරිනමන ලදී.

කොටුව, තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ බුදු මැදුරට භාණ්ඩ පූජා කිරීම

කොළඹ කොටුව අවට කාර්යාල, බැංකු, සාප්පු සහ සෙසු සැදැහැවතුන් වෙනුවෙන් නිතර ආගමික වැඩසටහන් පවත්වන කොටුව, තරුණ බෞද්ධ සංගම් බුදු මැදුරේ ආගමික වැඩසටහන්වලදී ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා වරාය හා නාවික කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, වෙළඳ නාවික ලේකම් කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් හා එම කාර්යාලයේ කාර්ය මණ්ඩලයේ දායකත්වයෙන් ධර්මාසනයක්, පාවඩයක් සහ පූජා භාණ්ඩ 2017.06.29 දින පූජා කරන ලදී.

“දී ඩ්වයිජේරි”

The Buddhist

Founded 1888

Editor in chief - Mr. Sunil S. Sirisena
Editor - Sinhala - Mr. Piyadasa Wattegama
Asst: Editor - Mr. Kusumabandu Samarawickrama

Vol. CXXXVII

BE2561

No. 02

August

CE 2017

In the recent past, I had the occasion to peruse with interest a Media Communication released to a Newspaper by a Prominent Member of the Venerable Maha Sangha embodying an expression of deep regret over a current problem. The Principal theme of this Communication was that there was a noticeable diminution in the number of pilgrims and devotees that congregated at the Sacred Shrines in Anuradhapura and at Kirivehera, Kataragama on the Poson Full Moon Festival Days which occurred on the 8th and 9th of June this year when compared with the crowds that normally thronged these Sacred Shrines. The main reason for this sad situation, according to the surmise of the Venerable Thera, was attributable to the astrological premonitions that pronounced the 8th and 9th of June as inauspicious days and cautioned the public against undertaking travel out of their homes on these days. The Venerable Thera had expressed his feelings of extreme shock and dismay at this deplorable situation that had occurred in this country which has a majority of Buddhist population.

When a society begins to deteriorate, the first symptom of such trend is the break-down of the people's spirit of self-determination. When any society is subject to decline in its devotion to the religion it, professes, it is tempted to get attracted to other spiritual forces in the environment and to repose faith in them.

It is distressing to notice that our country had transformed itself into one with a majority Buddhist population seeking solace and succor from irrational mystic forces of the environment at a magnitude unprecedented in the history of our land.

All Television channels which inaugurate their daily programmes with popular traditional religious observances such as Pirith Chantings and Dhamma admonitions accompanied by invocations of Blessings follow them with astrological Forecasts of Fates and Fortunes of individuals emerging from planetary constellations. Many individuals, irrespective of whether they are adults getting ready to leave for their regular employments or students preparing to leave for their schools or housewives planning to commence their household duties, after listening to these astrological forecasts, initiate their respective activities with confused minds.

Especially, week-end Newspapers publish ancillary Supplements abounding with details of astrological influences. It is no wonder that those who repose inordinate faith in these astrological

Editorial

LET US OVERCOME IGNORANCE

forebodings get distracted and even suffer from psychological aberrations.

I have noticed from Newspapers that Astrologers have computed auspicious times for students not only for leaving their homes for their examinations but also to suit the respective subjects they appear for. This is no abnormal occurrence. Even Political Leaders who regulate the country's administrative mechanism make it a point to inaugurate their activities and fix dates for elections in conformity with the Auspicious Time schedules concocted by Astrologers.

Irrespective of whether the outcome is either Victory or Defeat, Success or Failure the Astrologers are adept in justifying their forecasts with oracular dexterity.

Even in the midst of these aberrations in society we remain True Buddhists steadfastly committed to the correct observance of Buddhist Tenets. Buddhist Scriptures clearly admonish all Lay Devotees who are fortunate to be living during the Period of Dispensation of a Buddha to make a determined effort to attain at least the First Stage of Sainthood as a "Stream Winner" (Sotapanna) during present life itself. Those Devotees who intelligently listen to Discourses on Dhamma are aware that the strongest obstacles to their realizing this aspiration are the Fetters of Self View (Sakkaya Ditthi), Sceptic Doubt (Vicikicca) and slavish addiction to Rites and Ritual (Silabbata Paramasa) out of the Ten Fetters (Samyojana) that operate as a formidable obstacle to attaining Nibbana. Is there any Fetter of Addiction to Rites and Ritual that acts as an obstacle on the Buddhist path of Progress to Nibbana than this tendency to be slavishly addicted to these external mystic forces faithfully believing that they would ensure their salvation. This is a serious tragedy.

We are progressively becoming aware that the Buddhist Community of Sri Lanka is blessed with the presence of a galaxy of erudite Bhikkhus who are engaged indefatigably in the noble task of disseminating the genuine and unadulterated Teachings of the Buddha supplemented by regular Discussions on Dhamma and also a multitude of Buddhist

youths dedicated to the task of acquiring an enlightened grounding of the Noble Teaching.

This is a felicitous message for many of us who have become Buddhist by the fortuity of being born to Buddhist parents. We are hopeful that this enlightened youth Community would instill a positive perception to the enervated Buddhist Society in the near future.

Siddhartha Bodisatva pursued his endeavour to realize Supreme Enlightenment with relentless effort and perseverance. He commenced his spiritual endeavour by first mastering all the religious ideologies promulgated by contemporary Teachers. But none of them possessed the requisite acumen to achieve the Supreme goal of Nibbana. Having resolved that he alone must strive to achieve this goal he strove and accomplished the task successfully. Having achieved His Goal Buddha lost no time in proclaiming to the whole world the Four Noble Truths he realized on Enlightenment for the salvation and well-being of mankind. This sublime Dhamma has survived intact through a period of over 2600 years preserved originally by oral tradition and subsequently by written record, substantially retaining its pristine purity. What is incumbent upon us today as adherents of this Teaching is not simply to take Refuge in the Buddha as a perfunctory temporal obligation but to comprehend, in depth, the content and Spirit of this Sacred Message of the Buddha.

Currently, one can observe that Dhamma Discourses and Discussions are circulated world-wide on a large scale through modern channels such as Internet and similar Electronic Devices. The user clientele of these media is also increasing in number and space. It is heartening to observe that the younger generations are patronizing these channels with interest.

Our duty as true and genuine Buddhists is to learn and understand, in its true dimensions, the Teachings of Our Master, Lord Buddha and make every effort to enter upon the Path to Nibbana as early as possible utilizing in full measure the rare opportunity, we have got, by our birth in this Human Realm. Then we can feel fully confident that this land of ours will flourish in the world as a "Domain of Dhamma" in the true sense of the term.

May the Blessings of Noble Triple Gem be with All.

Sunil S. Sirisena
Editor-in-Chief

Is Ariya Attangika Magga Advanced Ethics ?

 Ven. Dr. Wadinagala
 Pannaloka Thero

Introduction

The ethical path of early Buddhism has been identified with the Noble Eightfold path, the fourth noble truth that is intended for practice to gain the liberation. It is composed of eight factors, namely, right view, right intention, right speech, right deed, right livelihood, right effort, right mindfulness and the right concentration. Though the entire ethical programme given in the tradition can be reduced to these eight steps, certain elements such as faith (saddha) which has been seen as primary stage of the

practice has not been highlighted in the philosophical studies about the Buddhist ethics. In this paper, it is argued that the presentation of ethics for practice cannot be limited to the Eightfold Path formulation. Such a presentation would bar the entire picture of the universal character of Buddhist ethics in some sense. So, it is necessary to pay attention to certain primary factors of the ethical practice need to fulfill prior to one's undertaking of Eight-fold Path, the advanced stage of ethical perfection. Such an attempt would help us to clarify the position of ethical activity within the Theravada tradition.

Gradual Path

The reason to pay much attention to the Eightfold Path is a theoretical reason because the researchers

trained in the western intellectual traditions, as Rupert Gethin point out, are often uncomfortable in the presence of religious faith and its devotional and ritual expression. In the nineteenth century and in the twentieth century, the western academic perceived Buddhism being free from the concept of God and the rituals to gain liberation. Obviously, Buddhism does not rely on tradition or scriptures but the direct experience as the famous discourse 'the Kalamasutta' proposes. ¹ Nevertheless, the Kalamasutta does not deny the role of 'confidence/faith' within the Buddhist practice.

Irrespective of the popular view of the Noble Eightfold Path as the representative teaching for the ethical practice in general,

Buddhist writings usually understand the Noble eightfold Path in a more restricted sense, implied by the epithet 'noble' (ariya). The term indicates that one who has established these eight qualities has in fact found the way to the cessation of suffering-like one finding a path in the jungle leading to a beautiful city. But the 'ordinary person' (puthujjana) who is plagued by desire, hatred and ignorance cannot straightly adopt the eightfold path. It is a gradual course to move forward in the path for the ordinary Buddhist rather than direct walking in the Eightfold Path.²

The correct word to present the ethical programme is 'gradual path' (anupubbikatha/ anupurvika). What does this gradual path contain? The much familiar answer is the 'Eightfold Path'. However, within the texts as well as in the living tradition of Theravada, there are a number of ethical teachings other than this typical representation. The gradual progression is described as consisting in the fundamental practices such as charity (dana), conduct (sila), and then leading to the further practices such as mental cultivation (samadhi) and wisdom (panna) by means of meditation (bhavana). The Eightfold Path practice given in the structure of step-by-step can be considered as the most succinct formulation.

One instance for the gradual progress is given in the story of Yasa, the elder in the Vinaya Pitaka. When he approached the Buddha, a talk was given from the primary action to the ultimate realization of the four noble truths. It is recorded in the text:

As he was sitting down at a respectful distance, the Lord talked a progressive talk to Yasa, the young man of family, that is to say, talk on giving, talk on moral habit, talk on heaven, he explained the peril, the

vanity, the depravity of pleasures of the senses, the advantage in renouncing them. When the Lord knew that the mind of Yasa, the young man of family, was ready, malleable, devoid of hindrances, uplifted, pleased, then he explained to him the teaching on dhamma which the awakened ones have themselves discovered: ill, uprising, stopping the Way.³

Here, the items such as talk on giving, talk on moral habit, and talk on heaven (danakatham silakatham saggakatham), is frequently mentioned in the context of gradual path. The rest of the items represent gradual advance leading to the final knowledge about the truths. These three items indicate the necessity to cultivate the generosity (dana) which is highly regarded in the traditional Buddhist society and a symbol of the morality.⁴ Morality covers the avoiding killing, theft, sexual misconduct and false speech. If one is with these qualities, he can gain the happiness of divine pleasures after the death.

Specially, the ordinary people who lead a family life were encouraged to practice the gradual path beginning from charity, morality and seek divine pleasures. Once a follower of Jainism, Upali, converted himself into Buddhism. On his conversion, the Buddha gave a gradually progressive path (anupubbikatha). The text reads as follows:

Then the Blessed One gave the householder Upali progressive instruction, that is, talk on giving, talk on virtue, talk on the heavens; he explained the danger, degradation, and defilement in sensual pleasures and the blessing

of renunciation. When he knew that the householder Upali's mind was ready, receptive, free from hindrances, elated, and confident, he expounded to him the teaching special to the Buddhas: suffering its origin, its cessation, and the path.⁵

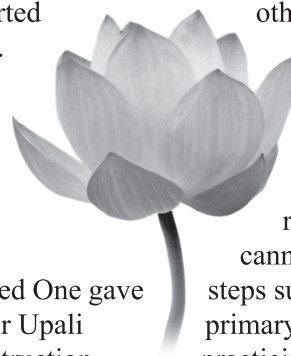
The gradual path given here can be divided into three stages:

1. talk on giving, talk on virtue, talk on the heavens
2. danger, degradation, and defilement in sensual pleasures and the blessing of renunciation
3. the teaching special to the Buddhas: suffering, its origin, its cessation, and the path

A remarkable note is that the four noble truths have been designated as the teachings special to the Buddhas. The text indicates that full realization occurs with the simultaneous understanding of the four noble truths. Moreover, the mind must attain a level so that it will be capable to understand the four truths. So, the Eightfold path is not a beginner's or a non-Buddhist practitioner's training.

It is to be noted here that the concept of 'gradual path' indicates, prior to the following eightfold path, one is to go through some other ethical practices.

Specially, the initial steps of the path have been socialized as the actions of merits in the Buddhist society. For the reason that every person cannot follow the training steps such as jhanic practices, the primary ethical activities such as practicing generosity and keeping precepts serve the person to lead a morally right life. The concept of 'benevolence' which is understood by the western ethics as the other concern is expressed in these two primary ethical activities.

On the other hand, there are various presentations of the path to follow to reach the ultimate goal. In the two citations given above, do not mention the role of faith in the path. It is generally accepted that the discourse titled 'Fruits of Recluseship' (Samannaphalasutta) is a standard version of the path to be trodden by the practitioner to gain ultimate liberation. According to the text, the first step is the gaining confidence/faith (saddha) in the teacher after listening to the dhamma.⁶ Then, the person sees the value of abandoning the home life and going into homelessness. He/she becomes a monastic member, observe precepts and leads a contented life. With the flawless mind, he/she removes hindrances to spiritual life, namely the sensual lust, hatred, sloth and torpor, worry and restlessness and spiritual doubt; then he/she begins to cultivate four jhanas; cultivates the insight knowledge obtains six supra-sensory powers and finally directs the mind to gain the knowledge; of the destruction of mental tendencies (asavakkhayanam); when the mind is directed to gain the knowledge of destruction of cankers, he/she realizes the phenomenon of suffering, cause of suffering, cessation of suffering and the way to cease suffering. With the knowledge of the four aspects of the truth, the pers on destroys the deeply rooted psychological roots, which are the very cause of suffering, and attain the liberation (vimuttasmimvimuttami, tinanamhoti, khinajati, vusitambrahmacariyam, katamkaraniyam, naparamitthattaya tipajanati).⁷

In the path given in this particular discourse, there is no reference to the element of 'description about the heaven' (saggakatha), an indication of happy destination after death. It is for the ones who are ready to

undertake intense practice. Here, at the beginning, the interlocutor asks the Buddha how one becomes moral? The Buddha's answer is 'if someone refrains from killing the living beings, he/she is morally perfect'.⁸ The common point for paths discussed in the texts is 'morality' (sila).

The concept of morality is represented in the fundamental sense by the word 'sila', which has been translated into English as 'morality, ethics, and virtue'. The sila has been categorically accepted to be the most fundamental stage for the purification of mind. In general, sila is recognized as the restraint of speech and body.⁹

And in extension, the restraint of the body, speech and mind is defined as 'sila' or morality.¹⁰ The invincible character of morality within the spiritual path to liberation is overt throughout the Pali canon. So, we can say that for the Buddhist path, the morality is necessary condition. In turn, we have to ask the question, is it sufficient? The answer lies in negative. One can be morally good person but he/she may not tread in the further development of the spiritual liberation. It has been clarified by saying that 'attachment to moral precepts and rituals' (silabbataparamasa) is a hindrance to the further development.

The text titled 'Net of Views' says (Brahmajalasutta), the morality is a minor thing that the people can perceive in the behaviour of a person. In this text, there is a description about the behaviour of the Buddha that is composed of refrains and engagements. He refrains from killing (passive) and protects and spread love for all the sentient beings (active).¹¹ In three stages, the morality kept by the Buddha is presented, as minor morality (culasila), medium morality (majjhimasila) and great morality (mahasila). All these are concerned with avoiding

inflicting harm and committing positive actions and leading a life without falling into the vocations that are not suitable for a monk (purity of livelihood). Prior to the beginning of the description about the morality, the Buddha says that the general public praise him praises him for these elementary and minor matters of morality (Appamattakamkhopanetaṃ, bhikkhave, oramattakamsilamattakam, yenaputhujjano tathagatassavannam vadamanovadeyya, Katamancatam, bhikkhave appamattakamoramatta kamsilamattakam...); at the end of the description about the morality, the Buddha makes the following statement:

There are, monks, other matters, profound, hard to see, hard to understand, peaceful, excellent, beyond mere thought, subtle, to be experienced by the wise, which the Tathagata, having realized them by his own super-knowledge, proclaims, and about which those who would truthfully praise the Tathagata would rightly speak. And what are these matters?¹²

This text indicates that though the morality or ethical behaviour is necessary to the spiritual cultivation, there are advanced things to attain so that one can realize the nature of reality. Specially, following the above statement, the Buddha begins to examine the metaphysical views about the existence presented by his contemporaries. He asserts about the views as "matters, profound, hard to see, hard to understand, peaceful, excellent, beyond mere thought, subtle, to be experienced by the wise, which the Tathagata, having realized them by his own super-knowledge, proclaims, and about which those who would truthfully praise the Tathagata would rightly speak."¹³

Lokiya and Lokuttara Magga

Another interesting point is that the classification of Eightfold Noble path as secular (lokiya) and supra-mundane (lokuttara). According to the text, the eightfold path can be practiced with the objective of gaining a happy destination after death which is called secular Eightfold path; one can follow the same path with the objective of destroying the cyclic existence. Only such kind of person is capable of attaining the ultimate freedom (vimutti).¹⁴ This differentiation indicates the morality in its context within the Pali canon. Buddhism accepts one can be moral but not Buddhist and still can lead a non-teleological life. Ethics does not mean necessarily a transcendental experience. Then, there will arise the question, what is the Buddhist ethics? Authentic Buddhist is directly gaining an insight into the nature of reality; nevertheless, there is space to lead a life of morality not going to far end (nibbana).

Variety of Persons

One can be moral and be a Buddhist but not totally given to get enlightenment in the near life. Such persons have been theoretically categorized as 'padaparma', 'long term' practitioners.¹⁵ We can get some light from the texts which have presented different types of persons in the context of moral development. The following sutta titled Virtuous Behaviour provides a classification of four types of moral agents in the world:

- i One person does not fulfill virtuous behaviour, concentration, and wisdom
- ii. Another person fulfills virtuous

behaviour but does not fulfill concentration and wisdom

- iii. Still another person fulfills virtuous behaviour and concentration but does not fulfill wisdom

- iv., And still another person fulfills virtuous behaviour, concentration, and wisdom.

These are the four kinds of persons found existing in the world.¹⁶

Conclusion

Based on the textual evidence, it seems that the Eightfold Path

irrespective of its authoritative character as the standard version of ethical path, there are preliminary ethical activities to be perfected before the practitioner embarks upon the Eightfold Path. Both the monk as well as lay follower is demanded to follow the morality in precedence to the further trainings such as giving up the sensual pleasures, arresting the thoughts that hinder the spiritual path. Specially, the faith in the teacher, teaching and the follower, morality, were fundamental things to practice.

These practices do not amount to the level of a Buddhist in strict sense but common practices. The point to make here is that when we are required to examine the role of morality in the Buddhist path and general position about the significance of morality, we do not need to appeal to the eightfold path, for it is being the advanced training, perhaps may not allow us to embrace the individuals who are not Buddhists. The Buddhist tradition being inclusive about the morality, anyone who avoids the acts of killing, theft, adultery and false speech and practice generosity is accepted as a moral person. This indicates two things, one the morality is not something specific to Buddhist path but universal. On the other hand, it implies that there are further trainings in the Buddhist path perhaps may not directly be relevant to conventional morality.

Ven. Dr. Wadinagala
Pannaloka Thero
Department of Buddhist
Philosophy
Postgraduate Institute of
Pali and Buddhist Studies,
University of Kelaniya.

Liberating Prayer Praise to Budhda Shakyamuni

Blessed One, Shakyamuni Buddha,
I precious treasury of compassion,
Restorer of supreme inner peace

You, who love all beings without exception,
Are the source of happiness and goodness;
And you guide us to the liberating path.

Your body is a wish fulfilling jewel,
Your speech is supreme, purifying nector,
And your mind is refuge for all living beings

With folded hands I turn to you,
Supreme unchanging friend,
I request from the depths of my heart

Please give me the light of your wisdom
To dispel the darkness of my mind
And to heal my mental continuum

Please nourish me with your goodness
That I in turn may nourish all beings
With an unceasing banquet of delight

Through your compassionate intention,
Your blessings and virtuous deeds
And my strong wish to rely upon you,

May all suffering quickly cease
And all happiness and joy be fulfilled
And may holy Dharma flourish for evermore

ශ්‍රීමත් බාරොන් ජයතිලක අනුස්මරණ පුස්තකාලයේ අතිරික්ත පොත් සහ සඟරා ඉවත්කිරීම

කොළඹ තරණ බෞද්ධ සංගමය මගින් පාලනය වන ශ්‍රීමත් බාරොන් ජයතිලක අනුස්මරණ පුස්තකාලය, පාඨකයන් විසින් පරිහරණය කරන ලද විවිධ විෂයයන්ට අයත් සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි බසින් ලියැවුණු පොත් සහ සඟරා රාශියක්, පුස්තකාලයට ඉඩ කඩ ලබා ගැනීම සඳහා ඉවත් කිරීමට පාලක මණ්ඩලය තීරණය කර ඇත.

මෙම අගනා පොත් පත්, සඟරා පිළිබඳව උනන්දුවක් දක්වන ඕනෑම කෙනෙකුට 2017 සැප්තැම්බර් 30 දක්වා මෙම පොත පත නොමිලේ ලබාදීමට විධිවිධාන යොදා ඇත. මේ පිළිබඳ තොරතුරු කොළඹ තරණ බෞද්ධ සංගමයේ බොරැල්ලේ ඇති මූලස්ථාන ගොඩනැගිල්ලේ තුන්වන මහලේ පිහිටි පුස්තකාලයට පැමිණ හෝ 0112695786/0112698083 දුරකතන අංකවලින් පුස්තකාලයාධිපතිනිය අමතා හෝ විමසිය හැකිය.

ගරු ලේකම්
පුස්තකාල කමිටුව

DISPOSAL OF REDUNDANT BOOKS AT THE SIR BARON JAYATILAKA MEMORIAL LIBRARY

The Office Bearers of the Association has decided to dispose redundant Sinhala and English books, periodicals and magazines which were used by Library readers in order to gain space in the Library.

Opportunity has been given for those who are interested in reading to obtain these items free of charge until 30th September 2017. For further details please visit the Library at third floor of the Borella YMBA building or contact Librarian on telephone nos. 0112695786/0112698083.

Secretary
Library Committee

The Scholar Monk Venerable Rajaguru Waskaduwe Sri Subhuthi (1835 to 1917)

Justice Ranjit N.M. Dheeraratne,
formerly Judge of the
Supreme Court

It is perhaps no exaggeration to say that no member of the Buddhist Clergy in Sri Lanka had ever attained such international repute and distinction for scholarship in Scriptures and the Pali language as Venerable Rajaguru Waskaduwe Sri Subhuthi. The abode of this scholar monk, the Abhiwanaramaya, as it was then called, still remains at Kuda Waskaduwa, Kalutara, a little distance away from the present 38th Kilometre Post, on the Colombo - Galle Road.

Venerable Subhuthi was a contemporary of the equally scholarly Venerable Hikkaduwe Sri Sumangala, the eloquent Migettuwatte Gunananda and the fearless Anagrika Dharmapala, who all lived during a period of resurgence of Buddhism and Sinhala culture. It is recorded that at the famous Panadurawadaya on either side of Reverend Migettuwawatte, sat Venerable Subhuthi and Venerable Sumangala giving instructions to the speaker on finer points of the Dhamma. Although Venerable Subhuthi

never left the shores of Sri Lanka, renowned scholars the world over were in correspondence with him, often to seek his assistance on many a knotty problem.

Among those who were in constant correspondence with Venerable Subhuthi and some of whose letters are still preserved at his temple, were Sir Robert Chalmers, Reinhold Rost, Mable Bode, Dr. Rhys Davids, Professor R.C. Childers, Sir Alexander Cunningham of the United Kingdom, Professor Wilhelm Geiger of Germany, Dr. Karl E. Neumann of Austria, Dr. Edmund Hardy of Switzerland, Dr. Charles R. Lanman of the USA, Prince Sonapandit of Bangkok and

the then Emperor of Japan. Sir Alexander was the Commissioner of Archaeology in British India. Venerable Subhuthi's reputation for his unfailing assistance to inquiring scholars made men of learning like Wilhelm Geiger, Dr. Neumann and Professor Childers visit him to learn at his feet.

Wilhelm Geiger visited Venerable Subhuthi to seek his assistance in translating the Mahawamsa into German. Of Venerable Subhuthi's temple Geiger wrote - "The monastery lies away from the road, round a four - sided courtyard with a fig - tree in the centre. On two sides it is enclosed by buildings containing monks' cells and the library;

on the third side is the temple, while the enclosure is completed on the fourth side by a shrubbery. On every side one sees the tops of palm and green trees. Peace reigns supreme. There are no street noises, only the general rustling of the leaves. It would be difficult to imagine a more suitable setting for the contemplative life of a monk". Unfortunately, this setting has now changed with the din of traffic on the Galle Road and the cluster of houses in the neighbourhood of the temple.

Of Venerable Subhuthi himself, Geiger wrote - "I consider Subhuthi to be no less distinguished a scholar than Sumangala, who is an authority in the same field. Possibly he does not yet rival Sumangala, who is much older, in learning and volume of published work, but as regards his research method, I consider he has by far surpassed him. Sumangala has remained primarily a traditionalist, while Subhuthi's methodology is akin to modern European ways of research. The difference between the two is apparent also in their external characteristics".

Professor R.C. Childers who wrote the first Pali dictionary obtained Venerable Subhuthi's assistance for his monumental work. At the instance of Childers, a copy of this book was presented to Venerable Subhuthi by Albert Edward, Prince of Wales, as then was, on 8th December 1875 at the Queen's House, Colombo.

Venerable Subhuthi had the privilege of ordaining the Siamese diplomat - Prince Prisdang Chumsai in 1896 at the Abhinawarama, which won him the title "Raja Guru". Prince Prisdang, a grandson of King Rama 111 of Siam, was for a long time in correspondence with Reverend Subhuthi prior to his being ordained at Subhuthi's feet. Prince Prisdang's lock of hair and his princely wearing apparel are still preserved at the Abhinavaramaya.

Sir Robert Chalmers (later Lord) the British Governor of this Island from 1913 to 1916, wrote the following interesting letter to Venerable Subhuthi, soliciting his help nearly twenty two years before he set foot in our Island as Governor:-

*31, Fitzroy Road,
London N.W.
27th November 1891
Reverend Sir,*

At the suggestion of my friend Rhys Davids I venture to ask your learned assistance in the following difficulty.

Fifteen hundred years ago a Christian Priest in Jerusalem wrote in Greek a book called Barlaam and Joasaph, the translation of part of which into English by me, I have done myself the pleasure of forwarding by this post for your Reverence's acceptance. You will see that the story of the life of future Buddha had reached this Christian Priest; & that he made up the story of his prince Joasaph out of the history of the Bodisat. And I may add that the very name Joasaph is only a corruption of the name Bodisat.

My difficulty is with regard to the Parables which are related in the course of the book. Since it is certain that the life of Joasaph was borrowed from Buddhist sources it is probable that the Parables also of the book were equally borrowed from the same source. But for them

I have failed to trace a Buddhist origin in the Jataka or in such of the Pitakas as have been published here. In one case, however, namely the 8th Parable (the Man & the Unicorn, I have been able to find that the Chinese translation of an unknown Buddhist book contains a parallel. In the Chinese story book the story is said to have been told by the Blessed Buddha himself of a man who escaped from prison & was pursued by a furious elephant instead of a unicorn; & in the Chinese version the two mice are said to have been two white rats, representing sun & moon.

The fact that I have been able to find the evidence of a Buddhist origin for one parable in the book Barlaam & Joasaph, encourages me to think that a wider knowledge than I possess of Buddhist Scriptures and writings would make it possible to trace the other parables also to Buddhist originals. It is in this hope that I have ventured to trouble your Reverence and to request that you will be so good as to inform me (i) how far you can trace the parables either in the same or in a similar form in Buddhist writings and (ii) the books where the parables are to be found.

I desire to add that the information for which I have applied to your Reverence, is required to complete an article which will be published by the Royal Asiatic Society early next year, and I trust that I may be favoured with a reply leaving Ceylon before the end of February. I shall have pleasure in acknowledging in article my obligations to your Reverence and in sending you a copy of what I write. If it be more convenient to you please reply in Sinhalese. With all respect, I remain, yours very faithfully.

Robert Chalmers

Venerable Subhuthi breathed his last on 19.4.1917

Three Distinctive Features Inherent in Buddhism

Uniqueness of Buddhism

The Buddha was an extremely intelligent human being with an enlightened wisdom above others who lived an ordinary life with his disciples and preached to the intellectuals as well as the ordinary people on the reality of worldly things. The Buddha discovered the cause of suffering and how to escape from suffering. In his first sermon the Buddha spoke of two extremes to be avoided; that of devotion to the pleasures of sense and that of self mortification both of which were described as unworthy and unprofitable. Avoiding the two extremes he said he had gained knowledge of the middle path or Madhyama Prathipadawa which led to enlightenment. In his public address in New York in 1925, Anagarika Dharmapala had eloquently summarized the message of the Buddha as follows. "The Buddha Dhamma encompasses

By K.H.J. Wijayadasa,
Former Secretary to the President

the power of universal love, meaninglessness of prayer, rituals and sacrifices, evolutionary nature of the cosmic process, freedom of thought, the law of universal change, the supremacy of the law of righteousness, happiness punctuated renunciation, identifying ignorance as the prime cause of human misery and that miseries can be annihilated by the power of wisdom and altruistic service for the good of humanity".

Today, we are living in an age of science; an age where man is inclined to accept the truth of anything by observation and experiment rather than by mere belief. With the recent advances

in science man is becoming more rationalistic in his outlook and blind belief is fast disappearing. The truth is the same in any age, even if the methods of understanding vary. When we consider the evidence in the light of modern science, we shall find that the results achieved have been the same. For instance the Buddhist view of mind and matter phenomena is that they are all illusions; not real. "Maya" is what the Buddha called the illusory nature of material phenomena.

The uniqueness of Buddhism is reflected in three distinctive features inherent in the teaching of the Buddha which are as follows. Firstly, it is not an orthodox and regimented religion per se but a way of life which is free and open. Secondly, it is an ethical and moral system which guarantees freedom of thought and action. Thirdly, its, rationality lends itself to logic, examination and inquiry.

Buddhism A Free and Open Way of Life

A religion is defined as a system of faith and worship which recognizes omnipresent superhuman controlling power and existence of a personal God entitled to unquestionable obedience. Accordingly, the hallmarks of a religion are the existence of a personal God, an unchanging and immortal soul and the necessity for the salvation of the latter by the former. These three factors are entirely absent in Buddhism; hence Buddhism cannot be classified as a religion. In essence Buddhism is a way of life which paves the way for man to be righteous and noble while maintaining human dignity and intelligence and eventually attain final liberation purity through mental purity. Buddhism is unique among the different religions of the world in having no criteria for orthodoxy. It has no Pope, no dogma which must be believed and no Bible in the Christian sense of inspired revelation. It has no equivalent of Christian baptism nor can anyone be expelled from its fold, in brief a "Buddhist is as a Buddhist does".

Buddhism as it exists today may not be absolutely authentic or accurate as the teachings were first committed to writing some four hundred years after the passing away of the Buddha. Since then for well over two thousand years the doctrine would have undergone considerable changes in the process of interpretation and communication. However, the canon as it is taught today is rational, coherent as a whole and sufficient to inspire a large proportion of mankind. It is subjective in its analysis of the nature of life in particular of the cause of suffering. Also it is subjective in the way it sets out for the removal of the root causes of suffering. It is above all supremely self reliant, relying upon no outside

power, divine or human to save the individual from the consequences of his own hatred, lust and illusion. The purpose of Buddhism is the realization of the consciousness known as Enlightenment and the eradication of suffering through the process of extinction of its causes. The Buddha attained enlightenment and taught the means leading to the ultimate realization of reality to all mankind. In the field of religion this path is unique for it has no dogma averring is open to inquiry and analysis and indeed as open as any scientific thesis offered to the world today. As Buddhism brings good results without the dependence on mere belief or imagination then let us not waste time splitting hairs about it.

Buddhism Ensures Freedom of Thought And Action

According to Venerable Narada Maha Thera one of the distinctive features inherent in Buddhism is that it makes man stand on his own feet and rouses his self confidence and energy. The Buddha denied the fundamental teachings of most religions which incidentally are based on the fear of the unknown and on blind faith. He expounded a rational and tolerant teaching that could be verified by personal experience. It is founded on the fundamental truth that men are born free to exercise their reason freely with regard to all aspects of mind and matter. Hence, it is to the glory of the Buddha that he allowed his followers freedom boundless as the free sky above which makes every man's own reason the ultimate standard of his belief. The Buddha has given us one of the best ways of solving problems which is to think and think for ourselves and to think originally and not to be governed by what goes on around us. This is what makes us true practising Buddhists; an exciting experience in life indeed

The fact of the matter is that no one can grant deliverance to

another who merely pleads or begs for it. Others may lend a helping hand indirectly; but nevertheless the highest freedom is attained only through self realization and self awakening to the truth. Self realization can come only to one who is free to think out one's own problems without let or hindrance. Each individual should make the appropriate effort and break the shackles that have kept him in bondage thus winning freedom from bonds of existence by perseverance, self exertion and insight and not through prayers and petitions to a supreme being. In the Kalama Sutta addressing the Kalamas the Buddha had admonished them as follows. "Do not accept anything on mere hearsay. Do not accept anything on mere tradition not. Do not accept anything on account of rumours. Do not accept anything because it accords with your scriptures. Do not accept anything by mere supposition. Do not accept anything by mere inference. Do not accept anything because it agrees with your preconceived notion. Do not accept anything because the ascetic is respected by us.

The Buddha had admonished that purity and impurity are both dependent on oneself. No one can purify another. This fact is further clarified in verse 165 of the Dhammapada as follows. "By oneself is evil done, By oneself is evil defied. By oneself alone is evil avoided. By oneself alone is one purified." This concept is further elucidated in verse 103 of the Dhammapada as follows. "Though one may conquer a million men in the battlefield, yet he is the noblest victor who has conquered himself". It is through the practice of the Dharmna that the real Buddha can be known. In fact the Buddha has said that "he who sees the Dhamma sees me". The Dhamma is not a set of teachings for us to blindly accept and believe in but to try out and see for ourselves.

Thus in summary, Buddhism is always a question of knowing and seeing, and not that of believing. The teaching of the Buddha is qualified as "Ehi Passiko"; inviting you to come and see, but not to come and believe.

Rationality is the Hallmark of Buddhism

Buddhism promotes rationality. It is not only a way of life but also a way of logic; of reasoning and a way of seeing a given situation from all angles. The Buddha used the word "Yonisomanasikara" which means "concentration from the very origin." "Yoniso" means from the origin. "Manasikara" means concentration, insightful investigation, thinking and analysis. Accordingly, we should investigate right from the bottom; right from the beginning. Therefore, a good

Buddhist is one who engages in the act of "Yonisomanasikara" all the time, on all the issues. There is a tendency to compare and contrast Buddhism as a philosophy. Philosophy is the search for knowledge; especially delving into the nature and meaning of existence. Dhamma is not mere philosophy because philosophy is empirical by nature. The Dhamma is not founded on mere views or theories. Buddha's doctrine is not dry philosophy for people to argue about using cold intellect. It is a methodical system for self development centred on love, selflessness and compassion.

In Buddhism there are three types of bias. They are desire, ill will and sceptical doubt. Desire makes one see only what one wants to see. It bends the truth to fit one's

preferences. Ill-will makes one blind to whatever is disturbing or disconcerting to one's views. Also, it distorts the truth by denial. Sceptical doubt stubbornly refuses to accept those truths which are not only plainly valid but also brazenly obvious because they fall outside of one's comforting world view. The Buddha Dhamma strongly urges the avoidance of extreme views and prejudices as they would hold one as a captive. On the other hand a rational person would remain unencumbered and free. The whole thrust of the Dhamma is to release a person from bondage caused by mundane thoughts and views. The Buddha has stated that each

person is his own saviour; "attahi attano natho." Invariably, one's freedom would depend only on the thoughts one entertains.

Furthermore, rationality embedded in Buddhism 'encourages democratic ideas and institutions. The Buddha made the Sangha; the community of monks, an absolutely democratic institution. He delivered the Dhamma freely and equally to all. He kept nothing back and never wished to extract from his disciples blind and submissive faith in him or his teachings. He insisted on discriminative examination and intelligent inquiry. A Buddhist treatise on logic has further explained this attitude of true inquiry as follows. "As the wise test gold by burning, by cutting and rubbing it; so are you to accept my words after examining them and not merely out of regard for me." Indeed, Buddhism is the only great religion of the world that is consciously and frankly based on a systematic and rational analysis of problems of life and of the way to its solutions. In fact, the Buddha has, been compared to a physician who makes a diagnosis of the illness, its causes and decides on the antidotes and the remedies and then proceeds to treat the patient systematically and with great precision.

In the same manner the Buddha has taught the Four Noble Truths namely; the realization of the nature of suffering, the cause of suffering and the method to bring an end to the suffering and achieve liberation. Accordingly, when a person realizes the Four Noble Truths he takes steps to overcome his unhappiness or suffering by reducing his craving and aversion which are the root causes of all evil actions.

Events of the YMBA

කොළඹ නරුණා බෞද්ධ සංගමය විසින් 2017.04.30 වෙනි දින රත්නපුර බෞද්ධ මන්දිරයේදී පවත්වනු ලැබූ ව්‍යවසායකත්ව වැඩමුළුවේදී විශේෂ වෛද්‍ය ලසන්ත මලවිගේ ව්‍යාපෘති භාර ලේකම් හා (සභාපති ලස්සන ෆ්ලෝරා) සභාව ඇමතු අයුරු.

Dr. Lasantha Malavige, Secretary Training & Supporting Buddhist Entrepreneurs Committee (Chairman Lassana Flora) addressing the participants at the workshop held at Ratnapura Buddhist center on 30th April 2017.

2017.04.30 දින රත්නපුර බෞද්ධ මන්දිරයේදී කොළඹ නරුණා බෞද්ධ සංගමය මගින් සංවිධානය කළ ව්‍යවසායකත්ව පළමු වැඩමුළුවට සහභාගි වූ පිරිසක් ඡායාරූපයෙන් දැක්වේ

Participants at the 1st Workshop organized by the Colombo YMBA for Buddhist Entrepreneurs held at the Ratnapura Buddhist Center on 30th April 2017.

ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ වෙසක් සැමරුම් උළෙලේදී මෙම සංගමයේ නිර්මාතෘවරයෙකු වූ ශ්‍රීමත් ඩාරොන් ජයතිලක මැතිතුමන්ගේ ආගමික හා ජාතික සේවාවන් ආර්.පී. සේනානායක මාවතේ ඉදිකළ ප්‍රදර්ශන කුටිය තුළින් 2017.05.09-13 දින දක්වා ප්‍රදර්ශනය කළ අතර හරඹන පාසල් දරුවන්ගේ පිරිසක්.

Visitors to the YMBA stall at the United Nations' Vesak Celebration held from 9th May to 13th May 2017. The theme of the stall was the National and Religious Services of Sri Baron Jayatilleke Founder President to Colombo YMBA.

2017.06.08 පොසොන් පොහොය දින මරණයට කැපවූ ගවයින් නිදහස් කිරීමේ පිංකමට සහභාගි වූ සංගමයේ සභාපති සුමේධ අමරසිංහ මහතා ඇතුළු සංගමයේ නිලධාරීන් සහ සැදැහැවතුන් ගවයා නිදහස් කරදෙන අයුරු ඡායාරූපයෙන් දැක්වේ.

The Colombo YMBA on account of Poson Poya Day released 7 cattle from slaughter at the ceremony held on 08th June 2017 with the participation of President Mr. Sumedha Amerasinghe and other Office Bearers.

2017.06.03 වන දින බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගම් මූලස්ථානයේ පැවැති සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරගයේ ප්‍රථම ස්ථානය දිනා ගනු ලැබුවේ කොළඹ මිශ්‍රසියස් විද්‍යාලය ඉදිරිපත් කළ "හව තණ්හා" නාට්‍යයයි. උත්සවයේ ප්‍රධාන අමුත්තා වූ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ ඛනිත කටිකාවාරිණී හා ප්‍රවීණ රංගධාරිණී කෞශලයා ප්‍රනාන්දු මහත්මිය හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට හිමිවන කුසලානය එහි අධ්‍යක්ෂිකා ජී. තෙල්මා අබේගුණසේකර මහත්මියට ලබාදුන් අයුරු ජායාරූපයෙන් දැක්වේ. සංගමයේ සභාපති සුමේධ අමරසිංහ මහතා සහ නාට්‍ය අංශයේ ගරු ලේකම් දයා වීරසේකර මහතා ද ජායාරූපයේ පෙනී සිටී.

Thelma Abeygunasekera of Musaeus College receiving the award for the "Best Producer" at the Annual All Island Short Buddhist Drama contest from the Chief Guest Mrs. Kaushalya Fernando, renowned artist and visiting lecture at Sri Jayawardenapura University in the presence of Mr. Sumedha Amerasinghe, President and Mr. Daya Weerasekara, Secretary Short Drama Committee. "Bawa Thanha" presented by Muaseus College Colombo won the 1st Place at the Annual Drama Contest 2017 held on 03rd June 2017.

2017.07.03 වන දින බොරැල්ලේ පිහිටි කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගම් මූලස්ථානයේ පැවැති සමස්ත ලංකා බෞද්ධ කෙටි නාට්‍ය තරගාවලියේ කොළඹ සිරිමාවෝ ධණ්ඩාරනායක විද්‍යාලයේ "රන්මසු දැල්" නාට්‍යයේ හොඳම නිළි වර්තය නිරූපනය කළ ටෙෂිනි ලියානා සෙල්ලසේවා පෙනී සිටින අවස්ථාවක් ජායාරූපයෙන් දැක්වේ.

A scene from "Ranmasu Del" Short Drama presented by students of Sirimavo Bandaranayake Vidyalaya at the Drama Festival held on 03rd June 2017 in which Teshini Liyana Sellahewa was adjudged the "Best Actress"

වරාය හා නාවික කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, වෙළඳ නාවික ලේකම් කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් හා එම කාර්යාලයේ කාර්ය මණ්ඩලය කොටුව තරුණ බෞද්ධ සංගම් මුදු මැදුරට පුජා භාණ්ඩ පරිත්‍යාග කරන අවස්ථාවට සංගමයේ ගරු සභාපති සුමේධ අමරසිංහ මහතාට එම භාණ්ඩ වෙළඳ නාවික ලේකම් කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් අජිත් සෙනෙවිරත්න මහතා විසින් පරිත්‍යාග කරන අවස්ථාව ජායාරූපයෙන් දැක්වේ.

Staff of the Ministry of Ports & Shipping and Merchant Shipping Secretariat donated items for the use of Shrine Room at the Fort Building of the Colombo YMBA. President Mr. Sumedha Amerasinghe received the items on behalf of the YMBA from Mr. Ajith Seneviratne, Director General of Merchant Shipping at a ceremony held at the Shrine Room on 29th May 2017.

OVERCOMING CONCEIT

"The wise man who has cut off, uprooted and removed these and has rid himself on moral difilements is indeed called a good hearted man".
Dhammapada verse 263.

Conceit in Pali is mana. The Sinhala equivalent is also mana. It means measuring. An Analysis of Conceit would read as comparing oneself with others, make or utter opinions of judgement of others as being equal to me, higher than me or subordinate to me. The aforesaid classification has been referred to us equally matched (sadisamana), Superior (Seyyamana) or inferior (Hinamana). This Syndrome has been frowned upon by the Sama Sambuddha.

Conceit is co-related to Pride, Arrogance, Haughtiness, Vanity or a puffed-up mind. Some other of its associates include ego, boasting, selfishness, craving, fanciful notion and far fetched comparison.

Theravada Buddhists have identified Conceit as one of the fourteen unwholesome mental factors. It is also one of the ten fetters (sanyojana). Conceit is one of the last fortresses to fall. It is only

Gamini R de Silva

when one attains the Arahant stage that it is finally conquered. Until then it may exist even as a dormant disposition.

The Mahayanists believe that it is one out of the five poisons and a key unwholesome factor.

Other classifications of Conceit, are to sub-divide it on the basis of praising oneself and blaming others. Also it could be based on the criteria of feelings one derives from the sense doors namely eye, ear, nose, tongue, body and mind. Another system is based on results one obtains from ones efforts such as profits, fame, happiness or losses blame and sorrow.

We shall now attempt to ascertain what the main reasons are why we should care and be concerned with this dreadful defilement named Conceit.

It is absolutely contrary to the Buddhist doctrine and a persistent obstacle in the path to liberation. Even if a person is somewhat mindful it may stubbornly stay dormant (Anusa) but spark off whenever the occasion arises. Therefore we need to fully concentrate on it whenever we are awake. It finally falls only when attaining the state of an Arahant.

Conceit could be connected with self-illusion. It leads to create mentally and repeatedly a concept which is called "I" "Me" and "Self". As we Buddhists are fully aware this so called "Self" is merely mind and matter. Self illusion is an obstinate deception which gets shattered only when one attains Sota patti, the first stage on the path to liberation.

This pollution makes a person imperfect and unworthy. Conceit will always take a person stray from the Dhamma. His personality and character will be adversely impacted. Conceit is a self-created action which is unnecessary, damaging and adverse in our progress on the upward path. So the best course of action is to look out for it mindfully and shoot it down as it appears.

The Buddha practised what he preached. He is a glowing example of Humbleness. In the KARANIYA METTA SUTTA it is stated that a person who is skilled in good and wishes to attain the "State of Calm" should also be Humble which could be considered the opposite word to conceit.

As we all are aware the episodes and occurrences in the life of the Buddha and his disciples extended their care love and compassion to all beings. Scavengers, grave diggers, slaves, kings and gods received due attention. These saints patiently were out of the way to serve and save them all even offerings such as stale and contaminated food was accepted. Insults, threats and immense discomforts were faced and surmounted with understanding such deeds and acts are countless.

Some events in the life of the Buddha were selected at random to elaborate the pious aspect further.

When the Buddha visited Kapilavastupura for the first time the elder Sakyans thought that as the Buddha was junior in age they should not worship him. It is only when the master performed the "twin miracle" (Yamaka Prathiharyaya) that he was able to overcome this situation.

On the same visit when the Buddha went begging for alms, his father re-acted adversely. He thought that it was unbecoming of a royal prince to do so. When the Thathagatha clarified that he belonged to the lineage of the Buddha who customarily lived on charity that the Conceit of the king was dissolved.

The Buddha on one occasion stayed in a potters hut for the night. During this period he made use to explain and convince a young man Pukkusati to see the truth.

Prince Siddhartha's charioteer Channa later become a monk. He was highly Conceited mainly due to the role played by him in the great

renunciation. The Buddha had to impose the highest punishment as an corrective measure. Channa later became an Arahant.

The war on the conceited Sakyans and their massacre by King Vidudaba which the Master had to finally accept as he saw that they had defiled themselves in a previous birth.

Although there are numerous other scenarios of Conceit leading to disaster and it pays to be humble for the sake of brevity I have captured a few namely Rupa Nanda, Queen Magandiya, Baka Brahmna, Satchchaka and Alawaka.

Moving on to some other illustrations in Sri Lanka we have the classic example of Anagarika Dharmapala who at the height of Colonial rule adopted simple clothes and sometimes travelled in a Bullock Cart. He faced and overcome many challenges.

From my limited experiences I would like to share with you two episodes to reveal the disastrous results of Conceit and the greatness of Humbleness.

During my youth I served as an Officer in the Sri Lanka Army Volunteer Force, during the period of 1960 to 1972. At that time one of the National issues was to control the influx of illicit immigrants from India and smuggling activities in the North and East of Sri Lanka. As a strategy to counter such misdeeds the forces launched an operation code named "TAFF - I". This Manoeuvre entailed dotting the North-East coastline with a network of Coast Watch Points (CWP). Foot - patrolling was done round the clock. Most of the officers worked shoulder to shoulder with the soldiers. Such officers disregarded the Conceit arising out of the military rank but got better results.

I have experience of working in an establishment where as its inception the Chief Executive Officer was conceited and arrogant. Some of the schemes he introduced

unilaterally were faulty and lacking. Due to this behavioral pattern he had not consulted others, from whom he should have sought advice. At a point of time he left the organization. Those who had to manage thereafter had to face the consequences some painful remedial measures had to be adopted. Such are the evils and perils of Conceit.

Now let us try to capture some suggestions to overcome or control Conceit. Firstly get closer to and adhere to Buddhism I know of some people who have turned for the better in this manner.

Meditate on the impurity of the body. What is there to be conceited about it. It is repulsive. Consists of foul and putrid components and nine outlets regularly draining out stink. Further it is ever changing towards decay and death.

Be self-analysis identify what produces the Conceit and try to reduce if not eliminate this evil.

By friendly and mind your body language. Ven. Assaji impressed and attracted Upatissa, who later became Ven. Sariputta. Ven. Nigroda played a major role in impacting the dramatic behavioral change of the Emperor Asoka.

Mindfully reduce the effect of the never ending "Rat Race" scientifically known as stress, which gives rise to anger, anxiety and fear stress is a killer.

Dhammapada says "Mind is the fore-runner of all mental states" As Conceit is a mind matter thought, speech and action should be controlled. Abandoning of Conceit is highly beneficial for moving found in one's upward path and ending this sansaric journey by attaining the state of an Arahant.

Gamini R de Silva
B.A. (Cey) FIPM
Apartment No. 1/1, Queens Court,
22, Queens Road, Colombo 3.
TP. 2593469

YMBA News

ENTREPRENEURSHIP TRAINING WORKSHOP

The First Workshop of a series of Workshops aimed at strengthening the Buddhist Entrepreneurs dispersed over the island to overcome the challenges that confront them and promoting the emergence of a powerful Community of Entrepreneurs equipped with a broad understanding of the principles of Business Management which they utilize in their business enterprises to increase productivity was conducted by the Colombo YMBA at Ratnapura in Association with the Incorporated Buddhist Association of Ratnapura at the Buddhist Assembly Hall at Ratnapura on 30th April 2017.

An opportunity was provided to the participants to gain a broad understanding in the areas of Business Technology. Such as Business Accounts, Taxation, Banking, Personnel Management, Staff Motivation, Sales Promotion, Domestic and Foreign Markets as well as the use of Information Communication Technology for Business Promotion. Additionally they were educated regarding the provision and maintenance Health amongst the Business Work Force.

Following the Welcome Address delivered by the President of the Colombo YMBA, Management Board Member, Mr. Sunil S. Sirisena (Former, Secretary Ministry of Education, Ministry of Trade and Commerce, former Chairman National Savings

Bank, Former Director General, Telecommunications Regulatory Commission) explained the objectives of the workshop as a Preliminary Introduction.

This Preliminary Introduction was followed by a series of Lectures by other Resource Persons, holding prestigious positions in leading Business Establishments in the Island namely Mr. Mahendra Jayasekara (Managing Director, Lanka Tiles), Medical Specialist Dr. Lasantha Malavige (Chairman, Lassana Flora), Mr. D.K. Rajapaksa (Managing Director, DSI Business Conglomerate), Mr. Padmasiri Ranawakaarachchi (Director, Employees Trust Fund and Human Resources Advisor) on a wide range of Topics dealing with subjects relevant to the success of Business Enterprises and Productive Staff Management. A gathering of about 100 entrepreneurs engaged in business ventures in the Ratnapura Region participated in this Workshop.

A lecture presented by the Telecommunications Regulatory Commission highlighting the usefulness of Information Technology in the field of Business Management intended to convince them regarding its importance proved an exceptionally productive and profitable contribution. While this Programme inaugurated by the Colombo YMBA proved an outstanding success the Association hopes and has plans to hold Similar Sessions in other Districts also.

PRESENTATION OF EQUIPMENT TO THE SHRINE ROOM OF THE YMBA OFFICE AND SHOPPING COMPLEX – COLOMBO FORT

The Shrine Room located within the premises of Colombo YMBA Shopping and Office Complex at Colombo Fort serves as a venue for regular religious observances of officers of Government Departments and employees of Commercial Establishments and Banks and even occasional visitors and pedestrians. It is frequented by Devotees throughout the Day. At the initiative of the Secretary, Harbour Maritime Attain Ministry, Director General of the Naval Secretariat on offering of a Preacher's Throne, a floor Spread and other Shrine outfit has been made for use at religious observances at this Shrine Room.

THE SINHALA NEW YEAR CELEBRATIONS AT LAKSHMI CHILDRENS DEVELOPMENT CENTER - WALANA

The Sinhala and Hindu New Year Celebration of the Children's Development Center for the year 2017 was held at the Centre with a Full-Day Programme on 03rd May 2017.

While a programme of folk sports was worked out in the forenoon a Musical Programme was performed in the afternoon. While prizes were awarded to winners in the sports events a new suit of clothes was gifted to each of the inmates.

The Programme that had been organized by the Matron of the Home the Festival was held under the patronage of the Secretary in charge of the Children's Home. Head office staff lent assistance in organizing the ancillary activities.

VESAK PROGRAMME OF DHAMMA SERMONS AND THE POSON FESTIVAL

Sil observance programmes were conducted at YMBA Headquarters, Gamini Matha Elders' Home and Lakshmi Children's Development Center at Walana in connection with the Vesak Poya Religious Performances of the year 2561 – Buddhist Era.

In addition to the Sila Programmes the Customary Vesak Week Dhamma Sermon Programmes too was conducted on the 04th, 05th, 08th and 09th May 2017 based on Four Suttas, namely, Samiddhi Sutta, Godhika Sutta, Sattavassa Sutta and Sambahula Sutta. The Dhamma Sermons were delivered by Ven. Madugalle Dhammasiri, Ven. Mederipitye Chandravamsa, Ven. Pandit Kihimbiye Vijita and Ven. Pandit Bodagama Sumanajoti respectively.

It was significant that the united Nations selected Sri Lanka as the venue for its Annual International Vesak Day Celebrations for the year 2017. Elaborate arrangements had been made by the Government of Sri Lanka with the participation of all parties concerned.

YMBA participated in the celebrations by publicizing the services of Sir D.B. Jayatilleke for the upliftment of Buddhism and National Independence by holding an exhibition of relevant works at a stall constructed at R.G. Senanayake Mawatha for five days. Additionally the Association conducted an Essay Competition for students of Day Schools and Dhamma Schools on Themes based on Buddhist Concepts in collaboration with the Associated Newspapers of Sri Lanka (Lake House).

In connection with the Posa Poya Day celebrations of the Association seven milch cows were rescued from slaughter. As in the previous years financial contributions were received from a number of donors in order to supplement the contributions of the Association. The Anusasana was delivered by Venerable Ratgama Upananda Thero.

ALL ISLAND BUDDHIST SHORT DRAMA COMPETITION

The 36th Annual All-Island Short Buddhist Drama Competition of the YMBA was conducted on 3rd June 2017 at the Association's Main Auditorium at Borella. The Chief Guest on the occasion was Mrs. Kausalya Fernando, Prominent Drama Artiste and Visiting Lecturer, University of Sri Jayawardhanapura.

While around 50 Drama Troupes representing Schools and Dhamma Schools from the whole Island participated in the Competition Musaeus College of Colombo carried the First Prize with their production of Short Drama titled "Bhava Tanha". The Outstanding Directors' Prize was awarded to Mrs. D. Thelma Abygunasekara of Musaeus College staff.

The Second Prize was won by Bodhimaluwa Dhamma School, Ja-Ela for its production of the Drama titled "Just

Society". Third Prize was awarded to Sri Palee Vidyalaya, Horana for its short drama titled "Fine Trap". Fourth Prize was won by Sirimavo Bandaranayake Vidyalaya for its Short Drama titled "Golden Fishing Nets".

Best Performance Award as Male Character was won by Nethmi Mayadunne of Musaeus College while the Best Performance Award as Female Character was won by Teshini Liyana of Sirimavo Bandaranayake Vidyalaya.

Additionally Consolation Prizes were awarded to Competing Schools that reached the Levels from the Fifth to the Tenth in order of Merit. Cash Prizes were awarded as incentives to Outstation Schools that failed to enter the Final Round. Out of the Troupes that centered the Final Round, Best Performers were awarded 8 Appreciation awards and Certificates of Merit.

Luxury Villa Dambulla

Winner **Booking.com**
Award of Excellence 2015

Luxury and
comfort close to
nature;

★ Arika is a unique boutique villa upgraded to meet International Standards, nestled amongst nature, adjoining the Dambulu Oya. An ideal place to rest and relax “where time stands still”.

★ Arika is situated 15 minutes from the Dambulla Town with convenient access to all places of Tourist Interest in the Cultural Triangle.

Arika offers you;

- ★ Spacious private rooms with modern facilities and personalised services.
- ★ A Fusion Menu where the meals are prepared according to guest preferences and meal time are flexible.

Valid till 30th Sep 2017

Valid for Sri Lankans and Resident Expatriates;

30% discount for Credit/Debit Cards
on

Full Board and Half Board accommodation

W: arikavilla.com

E: info@arikavilla.com

Tel: 011 7 529529